פרייטאג, ז׳ כי תשא י״ט אדר תרצ״ו — ליכט-צינדען 5.19 — Piątek 13 marca 1936

טשענסטאכאווער צייטונג

№ 11 — Najstarsza polska dzienna gazeta — מחיר 20 גראשען — „CZENSTOCHOWER CAJTUNG"

Bibljot. Jagiellońska Kraków Św. Anny 19

Naszej szwagierce Reginie Brandesównie z p. Ignacym Jabłonkiewiczem w Częstochowie serdeczne życzenia zasyłają Korzuchowie, Wieluń.

ETERIT

Doskonały odbiornik o niskiej cenie i dogodnych warunkach.

Żądajcie bezpłatnych pokazów.

Salony demonstracyjne:

Optyk Medical — Aleja 31

World-Radio — Aleja 24, tel. 25-75

LEKARZ-DENTYSTA

M. ROSENBLATT

przeniósł gabinet w II-gą Aleję 18. telef. 15-60.

przyjmuje od 10—1 i od 4—7 wiecz.

פייערלעשער-זאל. — נור 3 גאסטשפילען!

פרייטאג, דעם 13 און שבת, דעם 14 ד. ח. 8-45 אָהענד

שבת 4 ביי טאָג — א פאָפולערע פאָרשטעלונג

פון די בעוואוסטע ארטיסטען

ר. שושנה און מאריס לאמפע

באשקע

אין זייער סענסאציאנעלען שלאגער

פיעסע אין 4 אקטען 9 בילדער מיט א פראלאג און עפילאג פון ר. יאקובאוויטש

אנסאמבל לויט א״ב: גליקסמאן לארא, הילסבערג מאטעל, לאמפע מאריס, לודנער מאלי, מארסאלאוו רובין, פישער יאקוב, קליין מיכאל, קאגאן א., רובינא פ., שושנה רוזשא. מוזיק-לעטער: הערץ רובין. באלעט-טענצערין פיפי לארא. 25 נומערן מוזיק. נייעסטע שלאגער-לידער און טענץ. די פיעסע געהט צוזאמען מיט׳ן פילם. — — בילעטען פריהער צו בעקומען אין דרוקערייי פון ה׳ באטשאן, אלעע 6.

Dbajcie o estetyczny wygląd waszych mieszkań!

Znany ZAKŁAD MALARSKI

M. GELBERA, Aleja 16

niniejszem zawiadamia, że na bieżący sezon 1936 posiada najnowsze i najelegantsze wzory wiedeńskie oraz wykonuje wszelkiego rodzaju roboty w zakres malarstwa wchodzące od najskromniejszych do najwykwintniejszych.

Ceny niskie. — Wykonanie solidne.

Zakład malarski M. GELBER, Aleja № 16.

ערקלערונג.

אויף דער נאטיץ, וואס איז געווען געדרוקט אין „טשענסטאכאווער צייטונג" נומער 10, אז איך זאל כלומרשט האבען זיך געפרעהט וואס מען שאפט אב די יודישע שחיטה און דערביי זאל איך האבען בעליידיגט די קהלה-פארשטעהער, ערקלער איך קאטעגאריש, אז דאס איז שקר וכזב, ווייל ס׳איז דאך זעלבסטפערשטענדליך, אז נישט בלויז וואס מען דארף זיך פרעהען נאר פערקעהרט, אלס שוחט וועט דאך די דאזיגע גזירה טרעפען אמערשטענס אונז.

און איבערהויפט ווי קאן דאס מעגליך זיין, אז ווען דאס גאנצע יודענטום איז עמפפערט צוליעב דער דאזיגער שרעקליכער גזירה זאל איך אלס יוד קאנען זיין צופרידען דערפון, נישט אנדערש, נאר אז בייזווייליגע מענשען האבען די רעדאקציע אריינגעפיהרט אין א טעות.

איך קאן נישט זיין פעראנטווארטליך פאר אזעלכע נידערטרעכטיגע רכילות.

נחום בערגמאן

מעלדונג.

די הילפס-קאסע ביים טישלער און דרעק-סלער-צעך אין טשענסטאכאוו פאדערט אויף אלע מיטגלידער פון דער קאסע זיך צו איבערגעגיס-טרירען.

די רעגיסטראציע קומט פאר יעדען מאנטאג און מיטוואך פון 8–10 אוועגד אנהויבענדיג פון 15 מערץ ביז׳ן 15 אפריל ד. י.

די פערוואלטונג.

SZKOŁA TAŃCÓW baletm. Kosteckiego ul. Waszyngtona № 6.

Zapisy na kursy I, II, III, lekcje pojedyńcze (indywidualne) codziennie.

אכטונג: יעדען שבת קומט פאר א פראקטישע לעקציע פאריגדישע געזעלשאפט. אנהויב 8 אוו. 1-קלאפינע מוזיק

שטים=בילדונג און סאלפעדזשא

איך מאך בעקאנט, אז

כ׳אונטערריכט שטים = בילדונג און סאלפעדזשא

לויט דער נייעסטער מעטאדע.

איך ערטייל אויך אונטערריכט פאר חזנים.

איינשרייבונגען ווערען אנגענומען יעדען טאג פון 11–1 מיטאג און 3–5 נאכמ.

אבערקאנטאר פון דער נייער סינאגאגע אליעזר פינקעלשטיין, גאריבאלדי 16.

צוליעב׳ן טויט פון אונזער לאנגיעהריגען מיטגליד

נ״ע משה יצחק געלקאפף

דריקען מיר אויס אונזער טיעפסטען מיטגעפיהל דער אין טרויער פערבליבענער פאמיליע

די פערוואלטונג פון בעקער-צעך

אין טשענסטאכאוו.

B. P.

LEON WOLFOWICZ

zmarł po długich i ciężkich cierpieniach dnia 8 marca, przeżywszy lat 43.

Pogrzeb odbył się dnia 9 b. m., o czem zawiadamiają pozostali w nieutulonym żalu

Żona, córka, syn, siostry, bracia i rodzina.

א הארציגען מזל-טוב און פיעל נחת ווינשען מיר אונזער חשוב׳ן לאנגיעהריגען סעקרעטאר ה׳ ישראל סאמסאנאוויטש און פרוי צו דער חתונה פון זייער טאכטער דארא מיט ה׳ בעריל פרעלמאן.

דעם יונגען פאר א פליהענדע צוקונפט.

די פערוואלטונג פון „הכנסת אורחים" אין טשענסטאכאוו.

צו דער זילבערנער חתונה

פון אונזערע פריינד ה׳ שמואל ניעמיראווסקי און פרוי

ווינשען מיר זיי לאנגע ווייטערדיגע יאהרען פון א צופרידען צוזאמענלעבען

יוסף גאלדבערג און פרוי.

אונזער חשוב׳ן סעקרעטאר ה׳ ישראל סאמסאנאוויטש און פרוי צו דער חתונה פון זייער טאכטער דארא מיט ה׳ בעריל פרעלמאן ווינשט א הארציגען מזל טוב און פיעל נחת, דעם יונגען פאר א גליקליכע צוקונפט.

די פערוואלטונג פון „בית לחם".

מיינע הארציגע פריינד שמואל ניעמיראווסקי און פרוי

צו זייער זילבערנער חתונה אריכת ימים, געזונד און פיעל גליק.

ערפאלג אין זיין געזעלשאפטליכער ארבייט

ווינשט

שמואל פראנק.

מחלה לבקוביץ — קאליש

נתן יאקובוביץ — ויעלון

מאורשים

באדר תרצ״ו.

הארציגע ברכות צו די פערלאבונג פון אונזער זוהן נתן מיט פרל. מחלה לעווקאוויטש

מען זאל זעהען ביי זיי פיעל נחת און פריידד.

עלטערן און געשוויסטער, וויעלון.

את חברנו נתן יאקובוביץ לרגלי בואו בברית האירושין עם העלמה מחלה לבקוביץ

מקליש, בברכת מזל טוב ועתיד מזהיר

דוד עליאש, עליה אראנאוויטש, שייוויל לעשטשיק, וויעלון.

ברכת מזל-טוב לחברנו נתן יאקובוביץ לרגלי בואו בברית האירושין עם העלמה

מחלה לבקוביץ

שמואל בוימאץ, ישראל ליפשיץ, חערשל סקרזיניא וויעלון.

את ידיד נעירנו וחברנו לדעה נתן יאקובוביץ לרגלי בואו בברית האירוסין עם ב״ל העלמה מחלה לבקוביץ מקליש הננו מברכים בברכת מז״ט ועתיד מזהיר.

חיים באבראווסקי, אליהו זיידמאן, יצחק נחמי׳ גערשט וויעלון.

בברכתנו הלבבית לידידנו וחברנו, נתן יאקובוביץ לבואו בברית האירוסין עם ב״ז העלמה מחלה לבקוביץ.

ישראל גרשונוביץ, הערצקא עליאש, וואלף ראזענבוים וויעלון.

דאס לאנג-עגזיסטירענדע געשעפט פון

ש. פאלוס, אלעע 3

מאכט בעקאנט די ג׳ קונדשאפט, דאס זי בעזיצט יעצט אויף לאגער

א גרויסען אויסוואהל פון זעמטליכע

שניידער-צוראטען צו זעהר ביליגע פרייזען.

בעמערקונג: פאר שניידער א ספעציעלער ראבאט.

רעציעלע בעדינגונגען.

Mam zaszczyt podać do łaskawej wiadomości PT. Publiczności, że otworzyłam w Częstochowie

Salon Mód p. f. „Karola"

Polecam wielki wybór KAPELUSZY DAMSKICH najmodniejszych i najelegantszych fasonów. Przyjmuję również wszelkie PRZERÓBKI, które wykonuję podług zagranicznych żurnali.

Z poważaniem

Karola Złotnikówna, Aleja 22.

צו דער בעקוועהמליכקייט פון די געעהרטע קונדען!

האבען מיר געעפענט א פראנט = געוועלב

אויף נארוטאוויטשא № 19=23

וואו ס׳געפונט זיך א גרויסער אויסוואהל פון אלערליי

ווינער מעבעל, געבויגען מעבעל

הורט און דעטייל. א. ד. גל. געגריע פאבריקס-פרייזען.

FABRYKA MEBLI GIĘTYCH

D. SZMULEWICZ i S-ka

Częstochowa, Narutowicza 19-23.

בעמערקונג: צוליעב׳ן 50-יעהריגען יובל פון אונזער עקזיסטענץ, פערקויפען מיר די וואך בענקלעך פון 3.75 זל. א שטיק.

י. ל. פויגעל.

די מאס איז שוין איבערפולט!

ווען פאר אייניגע חדשים צוריק האט זיך ווידער נאך אַ קורצען אָטעם־צוג (די יודישע בעפעלקערונג אין פוילען לעבט נור מיט אזעלכע אָטעם־צוגען...) פונאַנדערגעפלאקערט ביי אונז די אַנטי־יודישע העצע און אלס פועל־יוצא פון איהר די אַנטי־יודישע ארויסטרעטונגען, זענען מיר געבליבען שטעהן הילפלאָזע און פער'חידוש'טע. מיר האָבען זיך געריבען די אויגען און געפרעגט זיך אַליין: איז עס מעגליך? איז דאס במציאות, אַז גראָד, ווען ביים רודער שטעהט אַ ליבעראלע, כמעט יודען־פריינדליכע רעגירונג, אַז גראָד דאמאלס זאל אזוי בליהען דער יודען־האַס און ווילדעווען דער זאָלאָגישער אַנטיסעמיטיזם? איז עס געמאָלט, אז דאס ענדעקישע פראָגראם זאל גראד אויסגעפיהרט ווערען אונטער דער הערשאפט און ביי דער שווייגענדיגער צושטימונג פון א נאָך מאַי־רעגירונג?

זענען אבער נאכגעקומען די שפּעטערדיגע געשעהענישען און האבען אונז פולשטענדיג געעפענט די אויגען. עס האבען זיך אָנגעהויבען צו שיטען מיט א „פריצישער" ברייטקייט, „פריינדליכע" עצות אויף אונזער אָדרעס, ארויסגעזאגטע דורך אונזערע „פריינד", פון דער סיים־טריבונע אין ערשטען „ריינעם" מאי־סיים. מען האט זיך אָנגעהויבען קנייטשען דעם שטערן און זוכען א טעריטאָריע, וואוהין ס'זאָל קענען עמיגרירען דער "איבערפלוס" (א זעהר פלאַסטישער בעגריף...) פון יודען אין פוילען און ווען די סטאַטיסטיק האט אָנגעוויזען, אַז די יודישע עמיגראַציע אין אַ געוויסען חודש האָט געדעקט אָהן אַ רעשט, דעם נאַטירלי־כען צוואוּוקס פון דער יודישער בע־פעלקערונג, איז צו די פרייד פון אונ־זערע „פריינד" גארנישט געווען קיין גרעניץ. עס איז לסוף געקומען די קרוין פון די אַלע מעשים, דער „הו־מאַניטאַר־עקאָנאָמיש־רעליגיעזער" פּראָ־יעקט צו פערבאָטען די יודישע שחיטה איז דורך אונזערע „פריינד" אָריינ־געטראָגען געוואָרען אין סיים. מיר האבען אָנגעהויבען עסנען די אויגען. מיר האבען אָנגעהויבען מיט אַמאָל אַלעס פערשטעהן...

און גראָר האט זיך די דאָזיגע „פריינדליכע", גוט אויסרעזשיסירטע אַקציע געגען אונז — ווי דורך א וואונ־דערליכען צופאַל — צוזאַמענגע־טראָפען מיט אַ צווייטער, פערקעהר־טער אַקציע. גראָד קומט יעצט פאָר אויפ'ן צעגליהטסטען אבשניט פון דער פוילישער מינדערהייטס - פּאָליטיק — אויפ'ן געביעט פון די פוליש אוקראַ־אינישע בעציהונגען — אָנ'אָבקיהלונג און ענטשפאנונג. גראָד הויבט יעצט אָן די רעגירונג — און מיט רעכט — אַרויס־ווייזען מעהר פערשטענדניש פאר די אינטערעסען פון דער דאזיגער מינ־דערהייט, גראָד הויבט זי אָן טיילווייז צו בעפרידיגען — און ווידעראמאָל מיט רעכט — איהרע גערעכטע פאָדערונ־גען.

און עס מוז זיך יעדער יוד שטעלען די פראַגע: פוגוואנען די צוויי מאָסען? צו קומט טאַקי דערפאַר, ווייל מיר האָ־בען קיינמאָל נישט געבילדעט און ביל־דען ווייטער נישט קיין געפאהר פאַר דער גאַנצקייט פון דער פוילישער מלוכה, צו קומט אונז טאַקי דערפאַר צו בלייבען די אייביג־פערפאָלגטע און גע'רודפ'טע? צו, ווייל מיר רעדען נישט מיט דער שפּראַך פון סאַבאָטאַזש און טעראָר קומט נישט צו ערפילען אונזע־רע גערעכטע פאָדערונגען? זאָל טאַקי די בעציהונג צו אונז זיין א פועל־יוצא פון אונזער הילפלאָזיגקייט און שוצלאָ־זיגקייט? זאָל דאס אַלץ טאַקי זיין אַ פּאָליטיק פון געהן אויף דער ליניע פון שוואכסטען ווידערשטאַנד?...

עס לאָזט זיך נישט גלויבען, אַז דאס זאָל זיין דער יסוד פון דער „פריינדליכער" בעציהונג צו אונז. עס לאָזט זיך נישט גלויבען דערפאַר, ווייל דאס וואלט געוועזען, אי נישט יושר'־דיג, אי נישט קלוג. נישט יושר'דיג, ווייל פאַר אונזער לאָיאַליטעט וואָלטען מיר בעקומען אָבגעצאָהלט מיט אַזאַ „דאַנקבאַרקייט" און נישט קלוג, ווייל דאס אָנווענדען כסדר'דיגע פערפאָלגונ־גען געגען אַ געוויסער מינדערהייט, איז זעהר אַ שוואכע סנולה צו פּפלעגען איהרע לאָיאַליטעטס־געפיהלען און מיט אַזאַ „ערציהונגס־מעטאָד" קען מען טיילמאָל — זעהר ווייט פערפאָהרען...

עס קען זיך די זאַטע און בעפרידיג־טע פרוי פריסטאַר, צוזאמען מיט איהרע אדהערענטען ערלויבען צו גע־בען אונז לעקציעס פון ביליגען פּאַט־ריאָטיזם. זיי קענען אונז ראָטען, אַז בעת מ'שלאָגט אונז, זאָלען מיר זיין „שטילער ווי וואסער און נידריגער ווי גראָז". דאס איז פאר זיי אי אַ לייכ־טע, אי אַ דאַנקבאַרע אויפגאבע. זיי דארפען אָבער דערביי געדענקען, אַז די מלוכה איז נישט עפּיס אָנ'אָבגאָט צו וועלכען מ'דינט, נישט פערלאנגענ־דיג פון איהם קיין געגענווייטיגקייט. פונקט ווי דער בירגער דיענט דער מלוכה, דיענט די מלוכה דעם בירגער. אויב די מלוכה האט דאס רעכט צו פערלאנגען פון איהרע בירגער, אַז זיי זאָלען מקריב זיין אויף איהר מזבח זייער לעבען און פערמעגען, איז עס דערפאַר, ווייל זי גיעט גלייכצייטיג שוץ דעם דאָזיגען לעבען און פערמע־גען. אויב זי פערלאנגט — ווי דאס טהוט די פוילישע קאָנסטיטוציע אין אַרט. 112 — טיילמאָל צו פערבייגען פאר איהר די רעליגיעזע פרינציפּען, איז עס דערפאַר, ווייל זי ערטיילט גלייכצייטיג שוץ דער רעליגיעזער גע־וויסענס־פרייהייט און דער רעליגיעזער פּראַקטיק. דער וואס ווירקט אויף דער אָבשוואכונג, אָדער בעגרעניצונג פון דער דאָזיגער שוץ, דער ווירקט גלייכ־צייטיג — מיט אונב'רחמנות'דיגער קאָנ־סעקווענץ — אויף דער אָבשוואכונג און בעגרעניצונג פון דער קרבנות־גרייט־קייט פון בירגער, דער מאכט לויזער די פעדים, וואס פערבינדען דעם בּיר־גער מיט זיין מלוכה, ווייל פּאַטריאָ־טיזם באזירט אויפ'ן פּרינציפּ, אַז „די מלוכה איז דאס געמיינזאמע גוטס פון אַלע בירגער".

מיל'א, ווי עס זעהט אויס די זי־כערהייט פון אונזער לעבען און פער־מעגען, וועגען דעם איז איבריג אַ וואָרט צו פערלירען. די טעגליכע פּאָ־ליטיי־כראָניק רעדט וועגען דעם מיט א גענוג קלאָרע שפּראַך... יעצט נריי־טען אונזערע „פריינד" צו אַנ'אָטעג־טאָט אויף אונזער רעליגיעזער געוויי־סענס פרייהייט. זיי ווילען אונז פון איין זייט צוגעמען די קאָרדינאַלסטע מענליכקייטען צו לעבען און עקזיס־טירען אויף דער פוילישער ערד און פון דער צווייטער זייט מיט אונז קנע־לען א פּרק פאַטריאָטיזם. ווי מיר דאָר־פען זיך אויפפיהרען בשעת דער דאָ־זיגער „עגזעקוציע"...

מיר האַלטען, אז די דאָזיגע לייט טהוען א בערישע סובה דער פוילי־שער מלוכה. מיר גלויבען נישט, אז ס'זאָל ליגען אין וועמענס ט'איז אינ־טערעס לויזער צו מאכען די פעדים, וואס פערבינדען די יודישע בעפעל־קערונג, מיט דער פוילישער מלוכה, צו האַמעווען דעם אלגעמיינעם „פער־בירגערונגס־פּראָצעס", וועלכען די פּוי־לישע רעגירונג פיהרט יעצט אָדורך און וועגען וועלכען עס האט אזוי שעהן גערעדט פּרעמיער קאָשטשאַלקאָווסקי.

אמת, מיר זענען טאַקי א שוצלאָזע און הילפלאָזע מינדערהייט. אונטער אונז שטעהען נישט קיין האַרמאַטען און קיין בעוואָפענט מיליטער. אָבער אויך אַזאַ שוצלאָזע מינדערהייט קען מען נישט שטראָפלאָז שטויסען אין די אָרעמס פון נויט און פערצווייפלונג. אויך די פערפאָלגונגען געגען אזא שוצ־לאָזער מינדערהייט האבען א גרעניץ, וועלכע טאָר נישט איבערגעשריטען וועד־רען, ווייל נאָכ'ן איבערשרייטען ווערט יעדע פערפאָלגונג אַזאַ בומעראנג, וועל־כער געציעלט אין פערפאָלגטען טרעפט שטענדיג צוריק דעם פערפאָלגער.

מיט'ן בעשליסען דעם שחיטה־פער־באָט ווערט די דאָזיגע גרעניץ איבער־שריטען.

די רעגירונג — און מיט רעכט — אַרויס־ווייזען מעהר פערשטענדניש פאר די אינטערעסען פון דער דאזיגער מינ־דערהייט, גראָד הויבט זי אָן טיילווייז צו בעפרידיגען — און ווידעראמאָל מיט רעכט — איהרע גערעכטע פאָדערונ־גען.

און עס מוז זיך יעדער יוד שטעלען די פראַגע: פוגוואנען די צוויי מאָסען? צו קומט טאַקי דערפאַר, ווייל מיר האָ־בען קיינמאָל נישט געבילדעט און ביל־דען ווייטער נישט קיין געפאהר פאַר דער גאַנצקייט פון דער פוילישער מלוכה, צו קומט אונז טאַקי דערפאַר צו בלייבען די אייביג־פערפאָלגטע און גע'רודפ'טע? צו, ווייל מיר רעדען נישט מיט דער שפּראַך פון סאַבאָטאַזש און טעראָר קומט נישט צו ערפילען אונזע־רע גערעכטע פאָדערונגען? זאָל טאַקי די בעציהונג צו אונז זיין א פועל־יוצא פון אונזער הילפלאָזיגקייט און שוצלאָ־זיגקייט? זאָל דאס אַלץ טאַקי זיין אַ פּאָליטיק פון געהן אויף דער ליניע פון שוואכסטען ווידערשטאַנד?...

עס לאָזט זיך נישט גלויבען, אַז דאס זאָל זיין דער יסוד פון דער „פריינדליכער" בעציהונג צו אונז. עס לאָזט זיך נישט גלויבען דערפאַר, ווייל דאס וואלט געוועזען, אי נישט יושר'־דיג, אי נישט קלוג. נישט יושר'דיג, ווייל פאַר אונזער לאָיאַליטעט וואָלטען מיר בעקומען אָבגעצאָהלט מיט אַזאַ „דאַנקבאַרקייט" און נישט קלוג, ווייל דאס אָנווענדען כסדר'דיגע פערפאָלגונ־גען געגען אַ געוויסער מינדערהייט, איז זעהר אַ שוואכע סנולה צו פּפלעגען איהרע לאָיאַליטעטס־געפיהלען און מיט אַזאַ „ערציהונגס־מעטאָד" קען מען טיילמאָל — זעהר ווייט פערפאָהרען...

עס קען זיך די זאַטע און בעפרידיג־טע פרוי פריסטאַר, צוזאמען מיט איהרע אדהערענטען ערלויבען צו גע־בען אונז לעקציעס פון ביליגען פּאַט־ריאָטיזם. זיי קענען אונז ראָטען, אַז בעת מ'שלאָגט אונז, זאָלען מיר זיין „שטילער ווי וואסער און נידריגער ווי גראָז". דאס איז פאר זיי אי אַ לייכ־טע, אי אַ דאַנקבאַרע אויפגאבע. זיי דארפען אָבער דערביי געדענקען, אַז די מלוכה איז נישט עפּיס אָנ'אָבגאָט צו וועלכען מ'דינט, נישט פערלאנגענ־דיג פון איהם קיין געגענווייטיגקייט. פונקט ווי דער בירגער דיענט דער מלוכה, דיענט די מלוכה דעם בירגער. אויב די מלוכה האט דאס רעכט צו פערלאנגען פון איהרע בירגער, אַז זיי זאָלען מקריב זיין אויף איהר מזבח זייער לעבען און פערמעגען, איז עס דערפאַר, ווייל זי גיעט גלייכצייטיג שוץ דעם דאָזיגען לעבען און פערמע־גען. אויב זי פערלאנגט — ווי דאס טהוט די פוילישע קאָנסטיטוציע אין אַרט. 112 — טיילמאָל צו פערבייגען פאר איהר די רעליגיעזע פרינציפּען, איז עס דערפאַר, ווייל זי ערטיילט גלייכצייטיג שוץ דער רעליגיעזער גע־וויסענס־פרייהייט און דער רעליגיעזער פּראַקטיק. דער וואס ווירקט אויף דער אָבשוואכונג, אָדער בעגרעניצונג פון דער דאָזיגער שוץ, דער ווירקט גלייכ־צייטיג — מיט אונב'רחמנות'דיגער קאָנ־סעקווענץ — אויף דער אָבשוואכונג און בעגרעניצונג פון דער קרבנות־גרייט־קייט פון בירגער, דער מאכט לויזער די פעדים, וואס פערבינדען די יודישע בעפעל־קערונג, מיט דער פוילישער מלוכה, צו האַמעווען דעם אלגעמיינעם „פער־בירגערונגס־פּראָצעס", וועלכען די פּוי־לישע רעגירונג פיהרט יעצט אָדורך און וועגען וועלכען עס האט אזוי שעהן גערעדט פּרעמיער קאָשטשאַלקאָווסקי.

אמת, מיר זענען טאַקי א שוצלאָזע און הילפלאָזע מינדערהייט. אונטער אונז שטעהען נישט קיין האַרמאַטען און קיין בעוואָפענט מיליטער. אָבער אויך אַזאַ שוצלאָזע מינדערהייט קען מען נישט שטראָפלאָז שטויסען אין די אָרעמס פון נויט און פערצווייפלונג. אויך די פערפאָלגונגען געגען אזא שוצ־לאָזער מינדערהייט האבען א גרעניץ, וועלכע טאָר נישט איבערגעשריטען וועד־רען, ווייל נאָכ'ן איבערשרייטען ווערט יעדע פערפאָלגונג אַזאַ בומעראנג, וועל־כער געציעלט אין פערפאָלגטען טרעפט שטענדיג צוריק דעם פערפאָלגער.

מיט'ן בעשליסען דעם שחיטה־פער־באָט ווערט די דאָזיגע גרעניץ איבער־שריטען.

קרן היסוד און... סעוטיפיקאַטען.

פעליעטאָן פון ד"ר א. פּאָלסקי.

סערטיפיקאַט.

דאס דאזיגע כשוף־וואָרט, וואס פער־כאַפּט יעדעס יודישע הארץ, פיהלט אָן דעם מוח מיט פאנטאזיע און רייצט, ווי אַ גרויס געווינס. אויף וואס פאר אָנ'אופן שטרעבט מען עס נישט צו כאַפּען אָט דעם גלוסטיגען פויגעל, אפילו...

דורכ'ן קרן היסוד.

ס'איז מאָדנע:

וויפיעל כחות דער קרן היסוד האט עס אוועקגעלעגט אויף זיין פּראָפּאגאנ־דע־וועג — די טאַלאנטפולע רעדנער, מיילער, וואס פלייצען פערעל, האבען זיך בעמיהט פאפולער צו מאכען צווי־שען פאָלק די הייליגע מיסיע פון קרן־היסוד — זיין אויפנאבע, איינגאבע און אויסגאבע.

אָבער עד הנה איז עס נאך מעהר נישט קלאר: יודען זוכען פאָרט דאָ נאָך עפּיס אַ צוגאבע. עס ווילט זיך זיי דורכאויס בעטראכטען דעם קרן היסוד כאטש, ווי עפּיס א ניי־ערפונדענער אָפּאַראַט, אין וועלכען מען ווארפט אַריין אַ דעקלאראציע פון דער זייט, מ'טהוט אַ דרעה און ס'פאלט ארויס פון דער צווייטער זייט א... סערטיפיקאט.

זכה בגורל.

און פאלט טאקי נישט ארויס, פער־דריסט עס, מען דענערווירט זיך, מען האט אָבגענאַרט.

אַז סך־הכל וויל מען זיך אַליין נאַ־רען — דאס פערגעסט מען.

זיי ווילען מאכען א געשעפט, אַ טויש־האַנדעל, זאל מען זיך דיענען געגענזייטיג: איך אייך — א פּונט, איהר מיר — אַ סערטיפיקאַט! מיר בעהאנד־לען אייך שעהן, זייט־זשע מוחל און בעהאנדעלט אונז שעהן.

סוף־כל־סוף מאַכט נאך אַלץ דער קרן היסוד ריוח. וויפיעל דעקאָ וועגט עס אַזאַ פּאַפּיערעל פון אַ סערטיפיקאט געגען א גאנצען פּוגט זלאָטעס?...

עס האַגעלט אין ביוראָ מיט די ברי־וועלעך פון דער פּראָווינץ. אַלע מיט איין אינהאלט, איין בעגעהר און איין אָבקעהר: ענטטוישונג אין דער לייבע... ס'טייטש?... היתכן?... ווי אַזוי קאן מען דאס?... און וואו איז יושר?... ווי האט מען א יהדות און א לב?

שרייבט איינער:

צעהן יאהר, אז איך צאהל רעגולער, ווי א חוב, אויפ'ן קרן היסוד, און טאַ־מער דארף איך א סערטיפיקאטעל פאר מיין שוועסטער־קינד'ס אָנ'איידעם, וואס וויל זיך ווידמען דער ערד, איז שוין פיער וואָבען, ווי כ'האב צו אייך גע־שרובען — און גאָרנישט: דאס שטיקעל סערטיפיקאט איז נאך נישט דאָ. ריכ־טיג אַזוי?

שרייבט א צווייטער:

וואס מיינט איהר זיך, איהר וועט טיילען דער גאנצער וועלט סערטיפי־קאטען און מיר נישט? צי מיין געלד, וואס כ'צאהל אין קרן היסוד, איז פלע־וועס? כ'געפין דאס אין גאס? באשר? כ'וועל אייך „פערצפּיטעווען" אויף דער פרעסע, למען ידעו!...

שרייבט א דריטער א „זיי געזונד":

...געגוג, מעהר צאהל איך נישט מאָר'ן קרן־היסוד. זאָלען צאהלען יענע, וועמען מ'גיט סערטיפיקאַטען!...

אוי, די בריוועלעך פון דער פּראָ־ווינץ!

זיי טהוען וועה ביים ארויסרופען דעם שמייכעל, מ'דאַרף זיי נישט נעה־מען טראַגיש. דאס ברויזט מען פער־צווייפלונג, אין תוך זענען דאָך דאס גוטע יודען. טריי איבערגעגעבען צום פאָלק און לאַנד.

ס'איז נאָר וויכטיג, אז ס'איז יאָ גע־קומען צו רייד, אויפצוקלערען די סער־טיפיקאַטען־אינטערעסאנטען קורץ און שאַרף א קודם:

נישט דער קרן היסוד איז די אינ־טטיטוציע, וואס האט אין איהר רשות סערטיפיקאַטען צו פערוואָלטען (מ'האָט עס קיינער קיינמאָל נישט איינגעשאַצט). מאַכען א בעשטעלונג פון סערטיפיקאַ־טען אין קרן היסוד, איז־פּשוט נישט אָנגעטראָפען אויפ'ן ריכטיגען אדרעס.

און דערנאָך: מכח... פּראָטעקציע? —ליידער...

דער קרן היסוד שעפּט נישט אויס זיין ענערגיע פאַר רב ישראל, נאָר פאַר'ן כלל ישראל.

יש בכלל מאתים מנה. בעשטעהט דאָך דער כלל פון א סך יחידים. נמצא, אויב מען זאָרגט פאַר'ן כלל, ארבייט מען אין איין וועגס אויך פאַר די אוג־צעהליגע אונבעקאנטע.

דער קרן היסוד האט פערטראכט אזא ריעזיגען פּלאַן פון א בנין עדי עד, וואס די יודישע געשיכטע פון היינט איז נאָך נישט אימשטאנד דאס אָבצושאַצען, און די, וועלכע זאמלען אין די היימען ציגעל און שטרוי פאַר דעם בנין, זענען עוסק במלאכת הקודש, אז זיי צו פּלאָנטערן אין דער ארבייט וועגען עמיצענס א נוצען, פון וואָסער גרויסער וויכטיגקייט עס זאָל נישט זיין—איז אָנ'עברה.

א חוץ, וואס ס'איז נאָך א פראַגע, אויב ביים בעסטען ווילען קאָנען זיי ווירקליך די פערלאַנגטע טובות ממלא זיין...

ובכן, איז מען ברוגז מיט'ן חזן, דאַרף מען נישט זאגען קיין אמן?

דאס יתומה'שע ארץ־ישראל איז דאָך אַמווייניגסטען שולדיג. און איז ווער געקרענקט אין זיין אמביציע, צי דען קומט דערפאַר פעוהאַלטען דאס בוי־מאַטעריאַל פאַר'ן לאַנד, וואס דאַרף און מוז וואס ניכער ווערען יודיש?

געהט דאָך די קשיא צוריק אין דער פערקעהרטער ריכטונג:

ס'טייטש?... היתכן?... ווי אזוי קאָן מען דאס?... און וואו איז יושר?... ווי האט מען א יהדות און א לב?...

איך האָב מיט זיי קיין שייכות נישט...

קליינער פעליעטאָן.

לעזענדיג די בראָשור: „אין פערטיי־דיגונג פון דער יודישער שחיטה", וואָס איז ארויס די טעג פון אונזער טשעג־סטאכאווער רב ר' נחום אש האב איך זיך דאָרט אָנגעשטויסען אויף עטליכע העלדען, וועלכע שפּיעלען אין דער דאָזיגער בראָשור אַ גרויסע ראָלע און פערנעמען אַ בכבוד'ען אָרט אין דער שחיטה־פראַגע.

אָט די דאָזיגע העלדען סראָגען צום אומגליק מיין פאַמיליען־נאָמען פראַנק און היות ס'קאָן נאָך זיין א חשד, אַז איך האָב חס ושלום מיט זיי א שייכות, בין איך דאָ מוסר מודעה פאַר גאַנץ קהל, אַז איך, מיינע עלטערן, זיידעס און עלטער־זיידעס עד סוף כל הדורות האבען אָט מיט די דאָזיגע פראַנקס נישט קיין שום שייכות. אמת, צו דער שחיטה האבען מיינע אבות ואבות אבותינו שוין דוקא יאָ געהאט אַ גרוי־סען שייכות, ווייל עטליכע זיידעס זע־נען געווען אַליין שוחטים און געקומען אין בעריהרונג מיט'ן בעל דבר — מיט'ן אָקס גופא (נישט אַזוי ער האט זיי בעריהרט, ווי זיי איהם). איין זיי־דע איז געווען אַ רב ביי יודען, אַזוי, אַז ער האט אויך געהאט צו טהון מיט אָקסען, כ'מיין מיט דער שחיטה. אָבער מיט די פראַנקס וואס געפונען זיך אין היגען רב'ס בראָשור האָבען זיי נישט קיין שייכות.

אדרבה, זאָל מען א נעם טהון די מגלת השחיטה פון היגען רב און אַ קוק טהון ווער עס זענען די דאָזיגע פראַנצעוואטע (כ'מיין פראַנקעוואטע) העלדען.

לעאָנקאוואל פראַנק — מחבר פון אַ „לומדיש" חיבור וועגען שחיטה אונ־טער'ן נאָמען „זבויעצקא באַנדאַ", אויף פשוט יודיש הייסט דאָס „די רויבערי־שע חברה". אָט דער דאָזיגער פראַנק טרעט שאַרף אַרויס געגען דער יודי־שער שחיטה און שיט פּעך און שווע־בעל אויף יודען און אויף זייערע באַר־באַרישע מנהגים, און לויבט שטאַרק דעם הומאַניטאַרען אופן פון קוילענען בחמות דורך מכבד זיין מיט אַ פאָר זעץ פון אַ האַמער. בין איך געווען אַ בעלן צו וויסען, ווער עס איז דער דאָזיגער פראַנק, פון וואנען שטאמט ער, ווער זענען געווען זיינע עלטערן, אַזוי ווי עס שטעהט אין אבות: „מאין באת ולאן אתה הולך", פונוואנען נעהמ־סטו דיך און וואס פאר א פערשוין ביזטו, און ועל כולם, צי האָסט דו דיך נישט אַמאָל אונטערגעשמד'ט אויך. נאָר געה זוך, אַז קיינער ווייס נישט וועגען אַזאַ מין בעריהמטען פאַרשוין, וואס האט געשאפען די „זבויעצקאַ באַנדאַ".

דאַן איז נאָך פערהאַנען אין רב'ס חיבור אַ גאָר וואַזשנער העלד. ושמו יאַקוב לייבאוויטש דאבּרוצקי פראַנק. דאס איז דער אמת'ער יעקב פראַנק, וועלכער האט געוואָלט זיין א משיח ביי יודען און האט אפילו אָנגעשפּאַרט אין טשענסטאָכאָווער קלויסטער און שפּעטער איז ער אַריבער צום קריס־טענטום. דער יעקב פראַנק איז געווען אַזאַ למדן, זאָל מען זאָגען ווי דער גלח טשעטשאַק אָדער ווי דער היגער ענדעקישער לאָוניק פּיאָנטקאָווסקי, און אָט אויף דעם פראַנק פערוויפט זיך דער גרויסער גאון המפורסם גלח טרזעטשאַק אין זיין ספר וועגען שחיטה אַלס בעוויז ווי יודען נוצען אויס די קריסטליכע בעפעלקערונג. אַז מיר האָ־בען צו דעם פראַנק, וועלכער איז אפילו אונזער אַ שטיקעל בן־עיר, נישט קיין שייכות ווייסט איהר דאָך, ווארום ווען איך וואָלט זיך יאָ אָנגעהערט אָט צו דעם פראַנק, וואָלט איך דאָך היינט געווען א פוילישער שליאכטשיץ, באַ־ראָן אָדער פירשט און איינער פון די ראשי המדברים געגען די „באַרבאַרי־שע" שחיטה. אָבער ווי איך בין אַ פראָסטער יוד און, לא עליכם, אַ פעל־יעטאָניסט אין אַ זשאַרגאָנאָווער ציי־טונג, האב איך אויך מיט'ן דאָזיגען פראַנק נישט קיין שייכות.

איך האב אויך נישט קיין שייכות צום דריטען פראַנק, וועלכער ווערט געברענגט אין היבור פון רב אש, צו פּאַסטאָר ד"ר פרידריך פראַנק פון בייערן, וועלכער טרעט אַרויס אין גע־גענזאַץ צו די אויבען דערמאנטע פראַנקס אין פערטיידיגונג פון דער יו־דישער שחיטה. כאטש דער דאָזיגער פראַנק איז שוין אַ סימפּאַטישער פראַנק, (אויף מיר געזאגט) און זינגט לויב־גע־זאנגען דעם יודישען פאָלק און זיין רעליגיע, פונדעסטוועגען מוז איך אָנ'־אמת מודה זיין — אויך צו דעם דאָזי־גען ד"ר פראַנק, וועלכער קען פער־רעכענט ווערען צו די חסידי אומות העולם, האב איך, וואס אָנ'אמת נישט קיין שייכות.

אמת, אונזערע אור זיידעס קומען אויך ארויס פון יענע מקומות, ווייל בעת מען האט זיי פערטריבען פון שפּאַניען האבען זיי זייער רוה־אָרט געמאכט אין פראַנקאָניע און פון דאָרט איז דער עלטער־זיידע פון אונזערע פראַנקס מגולגל געוואָרען אַזש קיין טרוסקאָלאָס און דאָרט אַלס שוחט גע־ווען אַ גאָר הייסער אנהענגער פון יו־דישער שחיטה, זייענדיג אַליין זאָגאַר אַ שוחט.

קורץ, איך דערקלער פאַר אַלע עפענ־טליך, אז איך שמואל בן יצחק מאיר אָדער ווי מען רופט מיך סעבאַסטיאַן סין יאָצענטעגאָ מאַרטשינאָ פראַנק האָב נישט קיין שום שייכות צו די פראַנקס, וואס געפינען זיך אין דעם רב'ס בראָ־שור. דהיינו, נישט צו לעאָנקאוואלא פראַנק, נישט צום „בעריהמטען" „משיח" יעקב פראַנק און אויך נישט צום פּאַס־טאָר ד"ר פראַנק פון בייערן, מיר זענען נישט קיין פּאַלסיפיקאַטען, נאָר מיר האבען אונזער אָריגענעלען איי־גענעם הערב, אונזער משפחה איז בע־וואוסט אין טשענסטאכאוו און בעקאַנט, אַלס איינע פון די דריי בעריהמטע משפחה'ס: די פאַנקאָווסקי'ס, בעהם'ס און פראַנקס און ווי איהר ווייסט הא־בען מיר אונזער אייגענעם סימן, וועל־כער זאגט, אז מיר זענען די נישט גלייכע פראַנקס...

די צרה איז אָבער, וואס פראַנק'ס זענען מיר אמת עכטע, נישט־פּאַלסי־פיצירטע, אָבער „לא השם הוא המדרש", קיין פראַנק אין די קעשענע זעהט מען נישט—און וואס טויג מיר אַלזאָ מיין ביינאמען פראַנק?

סמאל.

אין און אַרום ייוואָ.

(א שטיקעל סך־הכל).

אַלע פריינד פון דער יודישער קול־טור קאנען מיט צופרידענקייט קאָנסטאַ־טירן, אַז די אַרבייט פון יודישען ווי־סענשאפטליכען אינסטיטוט צעוואקסט זיך אַלץ מעהר און פערברייטערט זיך כסדר אויף אַלץ נייע געביטען פון יו־דישען לעבען. עס איז קענטיג געווען אַ געדאנק, וואס איז אויפגעקומען צו דער רעכטער שעה. מיר לעבען אין אַ צייט, ווען אין דער וועלט בכלל קומען פאָר שינוים, און צוזאַמען דערמיט ענ־דערט זיך שטאַרק דער מצב פון יודען. אַ סך פאַרטייען זענען פערהאַן ביי יודען, אַ סך געזעלשאפטליכע אָרגאַ־ניזאַציעס אַרבייטען צווישען אונז, מי־הען זיך מיט וואס זיי קענען אויסצו־בעסערען דעם מצב, צו פערשטאַרקען די יודישע פאָזיציעס אויף אַלע לע־בענס־געביטען. אָבער מען מוז מודה זיין, אַז קיין אַלגעמיינער, כוללדיגער איבערבליק איבער דעם, וואָס עס טהוט זיך ביי יודען, ווי זיי האַלטען אין דער וועלט, וואַסערע אויסקוקען עס זענען פערהאַן פאַר'ן יודישען פאָלק אויסצוהאַלטען זיין קיום אין די שטו־רעמס פון דער צייט און ארויסצוגעהן אויף דער פריי, ענטוויקלען אַלע גייס־טיגע כוחות וואס עס פערמאָגט און אויפצוואַקסען צו אַ קולטור־פאָלק, ווי עס האט דאס רעכט און די מעגליכ־קייט וועדליג זיין גרויסער פערגאַנגענ־הייט און וועדליג זיינע גרויסע ביז־איצטיגע אויפטהוען אין דער געשיכטע פון דער מענשהייט, — מיט איין וואָרט אַ זיכער, בעגרינדעט וויסען וועגען יו־דישען פאָלק הייגט, וואס מען זאָל פון דעם קאנען ארויסדרינגען די געהעריגע מסקנות פאַר דער צוקונפט — איז דער־וויל נאָך נישטאָ. אוסצופולען אָט דעם בלויז — שאפען אַ וויסענשאפט פון דעם יודישען פאָלק פאַר דעם יודישען פאָלק איז געקומען דער ייוואָ. זיין אויפגאַבע איז צו שטעלען און אויסצו־פאָרשען אַלע פראַגען פון יודישען לע־בען מיט ריין וויסענשאפטליכע מיטלען צוליב ריין וויסענשאפטליכע צוועקען, אויפקלויבען פאַקטען, פון יודישען עבר און פון יודישען היינט און דערקלערען זיי אהן פניות און משוא פנים, אָהן פערטיגע מיינונגען, און מעגען זיי זיין די בעסטע, און אהן פריהער גרייטע ענטפערט און זאָלען זיי זיין מי יודע ווי נויטיג.

און אַלע, צו וועמען עס דערגעהט דער רוף פון יודישען וויסענשאפטלי־כען אינסטיטוט: העלפט אונז פאָרשען דאָס יודישע לעבען! — רופען זיך אָב מיט גריימשאפט, ווער מיט מאַטעריע־לער אונטערשטיצונג און ווער מיט זיין וויסען און קענען. דער ייוואָ האט צו־נויפגעקליבען גאנצע אוצרות מיט מאַ־טעריאַלען וועגען לעבען פון יודישען פאָלק אין אַלע דורות, בפרט אין די לעצטע: דאָ זענען פערהאַן ידיעות נישט בלויז וועגען גייסטיגען לעבען, וועגען רעליגיע און קולטור, ליטעראַ־טור און וויסענשאפט, נאָר אויך וועגען טאָג־טעגליכען לעבען פון די יודי־שע מאַסען, וועגען זייער עקאָנאָמישער לאגע אין פערשידענע לענדער, וועגען דעם קאמף וואס זיי פיהרען פאַר זייער גלייכבערעכטיגונג ווי א מענש און בירגער, וועגען די אָרגאַניזאַציעס פון יודישע אַרבייטער אין קאמף פאַר אַ יושר'דיגער אָרדנונג, וועגען די בעמי־הונגען און פרובען פון יודען פון פער־שידענע קלאַסען צו שאפען אַ פרייען צענטער פאַר'ן יודישען פאָלק אין ארץ ישראל, וועגען דעם, ווי אַזוי יודען שאפען זייערע נייע קיבוצים אין די לענדער מעבר לים; עס זענען אויך אויפגעקליבען טויזענדער דאָקומענטען פון דער יודישער געשיכטע, בפרט פאַר די לעצטע יאָהרהונדערטער, צעהנדליגער טויזענדער ביכער, טויזענדער יאָהרגענג צייטשריפטען אין יודיש, חעברעאיש, און אנדערע שפראכען, וואס יודען בענוצען: צעהנדליגער טוי־זענדער נומערן פאלקלאר, זעהר א סך מאַטעריאַלען צו פאָרשען די יודישע שפראַך, וואס דערמיט האט מען זיך זעהר ווינציג פערנומען; די לעצטע צייט איז אויך צוגעקומען א בעזונדער אָבצווייג פאַר יוגענד־מאָרשונג, וואס האט שוין בעוויזען צונויפצוזאמלען אַ גרויסען און וויכטיגען מאַטעריאַל אין הונדערטער אויטאָביאָגראפיעס, טאָגבי־כער און בריעף פון יודישער יוגענדלי־כע פון דער לעצטער צייט, וואס קענען העלפען בעלויכטען די גרעסטע פראָ־בלעם פון איצטיגען יודישען לעבען: די צוקונפט פון אונזער יונגען דור.

די אַלע מאַטעריאַלען, וואס דער ייוואָ קלויבט צונויף, בלייבען נישט ליי־גען ווי אַן'אומבעוועגליך אייגענס, נאָר עס ווערט כסדר רעגיסטרירט, סיסטע־מאַטיזירט און, ווי ווייט עס קלעקען מאַטעריעלע און גייסטיגע מיטלען, בעאַרבייט און פערעפענטליכט אין די שריפטען פון ייוואָ (עקאָנאָמישע, היס־טאָרישע, פילאָלאָגישע, פסיכאָלאָגישע, סאָציאָלאָגישע), אין זשורנאַל „ייוואָ־בלעטער", אין מאָנאָגראַפיעס. עס זע־נען שוין אָבגעדרוקט געוואָרען און פערשפרייט הונדערטער דרוק בויגענס, נאָך מיעל מעהר וואָלט מען נעקאָנט און געדאַרפט אַרויסגעבען, ווען עס זאָלען נאָר זיין די נעהעריגע געלד־מיטלען.

און נאָך אַ זאַך איז נויטיג, כדי די אָנגעקליבענע מאַטעריאַלען אין ייוואָ זאָלען ווערען פול מיט גייסט פון לע־בען און זאָלען קאָנען דיענען פאַר'ן פאָלקס־לעבען: עס מוזען זיין די גע־לערנטע מענשען, וואס זאָלען די מאַ־טעריאַלען בעאַרבייטען. אויך וועגען דעם האט דער ייוואָ געזאָרגט און מיט דעם צוועק איז געגרינדעט געוואָרען די אספיראַנטור א"נ פון ד"ר צ. שאבאד אויסצובילדען יודישע געלערנטע אויף די פערשידע־נע געביטען פון דער יודישער וויסענ־שאפט. אין משך פון דעם יאָהר האָבען שוין געאַרבייט 10 יונגע לייט, צום גרעסטען טייל מיט אַקאַדעמישער בילד־דונג, אויך אייניגע לעהרער, וואָס גרייטען צו וויסענשאפטליכע ווערק, איטליכער אויף זיין טעמע, וואָס איז איהם אויפגעגעבען געוואָרען. עס זע־נען געמאכט געוואָרען אויספאָרשונגען וועגען מצב פון דער יודישער לאַנד־ווירטשאפט אין מאַרנאפאַלער וואָיע־וואָדשאפט און אין ווילנער גובערניע, וועגען מצב פון יודישער מלאכה, וועגען דער יודישער יוגענד, וועגען יודי־שע שולען, פאָרשונגען אין דער יודי־שער שפראַך און ליטעראַטור, אין יודי־שען פאָליטישען און געזעלשאפטליכען לעבען. דאָס זענען אַלץ טייל־אַרבייטען, וואס אין זייער סכום וועלען זיי גע־בען מיט דער צייט אַ גאַנץ בילד. דאס איז ערשט אַנ'אָנהויב, און די טהוער פון ייוואָ האָפען, אַז עס וועט זיי אפגליקען די זאַך צו פערגרעסערן און פערברייטערן. אין די דאָזיגע אַר־בייטען וועלען די יונגע געלערנטע זיך אויסלערנען די וועגען און מעטאָדען, ווי אַזוי מען דאַרף וויסענשאפטליך בע־אַרבייטען די פראַגען פון לעבען.

און נאָך אַ צווייג האט דער ייוואָ לעצטענס אַריינגענומען אין קרייז פון זיין טעטיגקייט: דאס איז די יודישע קונסט. אין די לעצטע צעהנדליגער יאָה־רען האבען זיך בעוויזען ביי יודען הונדערטער קינסטלער, וואס האָבען אין געמעלען און סקולפטורען אויסגע־דריקט זייער יודישקייט — א זאַך וואס איז ביי יודען איבער כמה סיבות נישט געווען בנמצא אין משך פון הונדער־טער יאָהרען. מען הויבט שוין אָן רע־דען וועגען א יודישער קונסט, וואס דאַרף אויסוואַקסען צו א נייעם בלי־הענדיגען צווייג פון דער יודישער קולטור און פערנעמען א שעהנעם פלאַץ אין דער אַלוועלטליכער קונסט. ביז איצט זענען אָבער די יודישע קינסטלער צוזייט און צושפרייט איבער גאָר דער וועלט, ווערען צוגערעכענט צו דער קונסט פון די פעלקער. וואס יודען וואוינען צווישען זיי. עס איז אָבער שוין געקומען די צייט, אַז די יודישע קינסטלער זאָלען ווערען צו־נויפגעקליבען אין איין זאַמעל־פונקט, און זייער שאפונג זאָל בעוויזען וועד־רען ווי איין איינהייט דעם פאָלק, וואס זי שטאַמט פון איהר. דאס קאָן טהון די קונסט־סעקציע ביים ייוואָ און דער יודישער קונסט־מוזיי. אַ התחלה פון דעם איז שוין געמאכט גע־וואָרען. עס ווערען איצט געמאכט הכנות די זאַך צו פערברייטערען. דער ערפאָלג איז, פונקט ווי אין אַנדערע אויפטהוען פון ייוואָ, געווענדעט אָן דער געהעריגער שטיצע פון דער יו־דישער געזעלשאפט.

און מען מעג זאָגען, אַז די יודישע געזעלשאפט האט פערשטאַנען אָבצו־שאצען די איניציאַטיוו און די אויפ־טהוען פון ייוואָ. אין צוואַנציג לענדער זענען פערהאַן געזעלשאפטען פריינד פון ייוואָ, וואס העלפען איהם אין זיין ארבייט גייסטיג און מאַטעריעל. אויך אין פוילען האט דער ייוואָ טוי־זענדער פריינד און העלפער. ווי שווער די צייט זאָל נישט זיין, ווי גרויס עס זאָל נישט זיין די מאַטעריעלע נויט, וויפיעל גזרות עס זאָלען נישט פאַלען אויף יודישע קעפּ, פערשטעהען דאָך אַלע, אַז מען טאָר דעם גייסט נישט לאָזען איינשלאָפען. אדרבא, קולטור־אַרבייט מוז געטהון ווערען אויף להכעיס אַלע בייזיגער. אין דער גייס־טיגער פעראייניגונג, אין קולטורעלען שאפען וועט דאס פאָלק שעפען כוחות בייצוקומען אַלע נגישות און וועט סוף כל סוף דערלעבען בעסערע צייטען אַ געשטאַרקטס און פעראייניגטס.

דער גרויסער „שחיטה־רעפעראַט".

(כמו פעליעטאָן).

מיר געבען דא איבער אויספיהרליך דעם גרויסען רעפעראַט וואס דער שחיטה־מומחה גלח ד"ר טשעטשאק האט נישט געהאַלטען אין דער אָדמי־ניסטראַטיווער קאָמיסיע, אויפווייזענדיג מיט ראיות ברורות, אַז די יודישע שחיטה איז פערבאָטען מן התורה.

געעהרטע פערזאַמעלטע!

ווי אייך איז בעוואוסט, האבען די יודען גלייך ווי נאָר מאַדאַם פריסטאָר האט אריינגעטראגען אין סיים דעם פּראָיעקט צו פערוועהרען די יודישע „שעכיטע" אַלאַרמירט די גאַנצע וועלט, אַז דער פּראָיעקט איז געגען דער יו־דישער רעליגיע, דעריבער קום איך אייך אַלס בקי אין הלכות „שעכיטא" אויפקלערען, אַז די בעהויפטונג פון די יודען איז פאַלש, פערקעהרט, די „שעכיטא" איז לויט זייער רעליגיע, פערבאָטען.

די „טאָראַ" דערצעהלט, אַז ווען דער ערשטער יוד אַבראהאַם" האט געוויאָלט ברענגען זיין איינציגען זוהן „יצחאק" אַלס „קאָרבאַן", געבינדען איהם, און שוין געהאַלטען דאס מעסער גרייט צום שעכטען, האט איהם איין ג־טליכער „מאַלאַך" אָנגענומען ביי דער האַנד און נישט דערלאָזט אויספיהרען די דאָזיגע נישט־הומאַניטאַרע „שעכיטא".

די זעלבע „טאָראַ" פערלאַנגט קאַ־טעגאָריש נישט צו בענוצען זיך מיט די „שעכיטאַ" זאגענדיג: „אַנ'אָקס אָדער שעפּס זאָלט איהר נישט שעכטען". (שור או שה אותו ואת בנו לא תשחטו).

די "האגאדא", וועלכע ווערט גע־זאגט פון אַלע יודען יעדען „פעסאַך" צום „סעדער" דערצעהלט מיט צופרי־דענהייט ווי אַזוי די יודען האבען אויסגעגאָרט די עגיפּטער זיי געפיהרט אין באָד אריין, גלייכצייטיג ווערט אויך דאָרט דערצעהלט, דאס דער „מאַלאַך המאַוועט" האט אויסגעפיהרט א טויט־אורטייל איבער א „שויכעט", ווייל דער לעצטער האט זיך בענוצט מיט די ריטועלע „שעכיטא", שעכטענ־דיג אַנ'אָקס. (ושחט לשוחט דשחט לתורא).

צי איז דאס אַלעס נישט געניגענדע בעווייזען, אַז די יודישע „שעכיטאַ" איז געגען זייער רעליגיע?

דאַגעגען ווייזט אָן דער „טאַלמוד" צו בענוצען נאָר דעם הומאַניטאַרען בעטויבונגס־טיסטעם, בעפעהלענדיג: „סאַקעל יעסאַקעל השור".

אויך איבער די צוויי גרויסע „קאַר־באַנוט" „עגלא ערופאַ" און „שאעיר לאַזאַזעל" וואס די יודען האבען גע־ברענגט נאָר ביי אויסערגעוועהנליכע אויטנאַמספאַלען איז נישט אָנגעווענ־דעט געווארען די „שעכיטא" נאָר דער מאָדערנער בעטויבונגס־סיסטעם.

פון די אַלע אָנגעוויזענע פאַקטען קענט איהר זעלבסט אורטיילען, ווי פאַלש עס איז דער יודישער אַלאַרם וועגען דער „שעכיטא".

אַלס בעווייז, דאָס די „שעכיטא" ברענגט די יודישע „קעהילות" אונגע־הויערע איינקונפטען, און אַז די גע־שאצטע סומע — פון אונזערע פינאַנ־סיסטען אויף 80 מיליאָן זלאָטעס יעהר־ליך — איז נישט איבערטריבען, קען דיענען דאָס, וואָס די אָרימע יודען דערמאַנען און בעווייזען אין זייער טאָג־טעגליכען געבעט דעם אונגעהוי־ערען „שעכיטא"־אָבצאָהל, אויסרעכענ־דיג: דרייטיג גילדען פאַר אַנ'אָקס, צוואַנציג — אַ ווידרע און צעהן — אַ שעפּס. „שלשה עשרונים לפר, שני עש־רונים לאיל ועשרון לכבש".

צום אנדענקען די גרויסע פּראָפיטען, וואס די קוה ברענגט די יודישע גע־מיינדעס, ווערט געפייערט יעדעס יאָהר אַ ספּעציאַלער יום־טוב, וועלכער ווערט אָנגערופען „פאָרשאַט־פאַראַ".

דער רעפעראַט, וועלכער איז פון רעליגיעזען, הומאַניטאַרען און ווירט־שאפטליכען שטאַנדפּונקט געווען אויס־געהאַלטען האט אויף די פערזאַמעלטע געמאכט אַ קאָלאָסאַלען איינדרוק. ווי מ'זאָגט, זענען די רבנים — דערווי־סענדיג זיך וועגען דעם „למדנישען" רעפעראַט — שוין מסכים אויף דער בעטויבונג פון דער בהמה, זיי פער־לאַנגען אָבער, אַז דאס בעטויבונג זאָל פאָרקומען נאר דורך בלאָזען פון שופר די געהעריגע תקיעות, מאַטיווירענדיג, דאס אויב די תקיעות קענען מבלבל זיין דעם קלוגען שטן, וועלען זיי דעם „בהמה'וואַטען" אָקס אוודאי און אוודאי בעטויבען.

עס איז אויך ארויסגעריקט געוואָרען דורך אַ געוויסער צאהל יודישע פאָר־שטעהער דער פּראָיעקט אויך דעם פּורים־גרעגער צו אַנערקענען אַלס בע־טויבונגס־סיסטעם. דער פּראָיעקט איז אָבער פון דער מעהרהייט נישט אָנגע־נומען געוואָרען, ווייל דער פּורים־גרע־גער, וועלכער ווערט שוין בענוצט הונדערטער יאָהרען, האט זיך אַרויס־געוויזען פאַר אונפעהיג צו בעטויבען די „המנט", וואס בעווייזען זיך אַלס עפּטער, און דעריבער קען ער נישט גענומען ווערען אין בעטראַכט אויך פאַר די בהמות.

יוזיאל טשענסטאָכאָווער.

וואָס געהערט, וואָס געזעהן.

אַנ'אָפענער בריעף צו דער בעל־רחמנות'צינע מאַדאַם פריסטאָראָווע

מיר האבען דערהאַלטען א בריוועל, אַדרעסירט צו דער מאַדאַם פריסטאָ־ראָווע, וועלכען מיר פערעפענטליכען:

חשוב'ע מאַדאַם!

מיר האבען געלעזען אייער רעדע, וואס איהר האט געהאַלטען אין דער סיים קאָמיסיע בעת עס איז בעטראַכט געווארען אייער פּראָיעקט וועגען אָב־שאַפען די יודישע שחיטה. די דאָזיגע רעדע איז ווירקליך געווען אַדורכגע־דרינגען מיט טיעפען צער און רחמנות צו די פיער־פיסיגע בעשעפענישען, וואס ווערען אזוי אונברחמנות'דיג געטויטעט פון די באַרבאַרישע יודען. מיר האבען מיטגעפיהלט מיט אייער איידעל האַרץ, וואס קאָן נישט פערליידען קיין עוולות לגבי בהמות, און איהר האט זיך גע־שטעלט פאַר א ציעל אבצושאַפען. דעריבער האַרציגע מאַדאַם לעבען, הא־בען מיר צו אייך א בקשה: שוין הע־כער א יאהר צייט, ווי מיר, צוויי־פי־סיגע ברואים, ווערען אונברחמנות'דיג געפּייניגט דורך ווילדע מענשען, וועל־כע שלאָגען אונז איבער די קעפּ און איבער'ן גאַנצען גוף; מען רייסט פון אונז לעבעדיגעהייט אונזערע גלידער און עס נעמט גאָר נישט קיין סוף צו אונזערע צרות. אפשר וואָלט איהר זיך אויך איבער אונז דערבאַרימט און אריינגעטראגען א פאָרשלאָג אין סיים, אַז מען זאָל אָבשאַפען אויך אין אונזער קאנט די יודישע „שחיטה"...

איהר, מאַדאַם, זענט דאָך איצט די העלדין פון טאג. אייער נאמען וועט דאָך פערשריבען ווערען אין דער גע־שיכטע, אַלס די גרעסטע און איידעל־סטע, וואס איז פול מיט רחמנות צו לעבעדיגע ברואים, אפשר וואָלט איהר אויך געקאָנט אַדורכפיהרען דעם גע־זעץ־פּראָיעקט, אַז מען זאָל אונז אויך אויפהערען צו מאַטערען און צו פּיי־ניגען.

מיט טיעפער אַכטונג און כבוד. יודען פון טרוסקאָלאָס.

אַנ'אָנאָנימער נדבן.

פערצייטענס איז נישט געווען קיין חידוש, ווען ס'האָט זיך געטראָפען א מענש, וואס האט געגעבען נדבות אזוי אַז עס זאָל קיינער נישט וויסען—מתן־בסתר האט מען עס אָנגעריפען. און די מצוה פון מתן בסתר איז זעהר גרויס. לעצטענס אָבער איז דער מתן־בסתר נישט אָקטועל, ווארום יעדער, וואס גיט א גראָשענדיגע נדבה, וואָלט געוואָלט, אַז די וועלט זאָל מיט איהם קלינגען. און אויב ס'טרעפען זיך אויך היינטיגע צייטען אזעלכע אַנאָנימע נדבנים, איז עס ווירקליך א זעלטענ־הייט.

אין „מחזיקי־הדת" איז פערהאנען א קוך, וועלכע גיט ארויס יעדען טאג עטליכע הונדערט מיטאנער פאַר די אָרימע קינדער פון די חדרים. היות אָבער עס איז נישט פערהאַנען גענוג געלד, איז דער קוך־קאָמיטעט שטאַרק בעזאָרגט און ווענדעט אָן אַלע מיטלען צו שאפען דעם נויטיגען סכום, כדי מען זאָל צום מיטאג אויך קאָנען די קינדער צוגעבען א זעמעל. דאָך אָבער טראָץ אַלע אָנשטרענגונגען האט מען דאָך דעם „לוקסוס" בשום אופן זיך נישט געקאָנט פערגינען, האט זיך געטראָפען א יוד, וועלכער האט גערופען א מיטגליד פון קאָמיטעט און איהם געגעבען הונדערט זל. אויף זע־מעל פאַר די קינדער און איהם אָנגע־זאגט מיט'ן האַרבען וואָרט, אַז קיינער זאָל פון דעם נישט וויסען. דאָן האט דערזעלבער אַנאָנימער נדבן נאָך גע־מאכט פאַר די אָרימסטע קינדער 25 העמדלעך און אנדערע קליינינקייטען.

דער קוך־קאָמיטעט ווייסט נאָך נישט ביז'ן היינטיגען טאג ווער עס איז דער נדבן, וועלכער האט זיי געגעבען די מעגליכקייט צו קאָנען טיילען די קינ־דער צו גאַנצע זעמעל צום מיטאג.

דער טהאַט פון דאָזיגען מתן־בסתר'־ניק איז טאקע א זעלטענהייט. אָבער ווי איהר זעהט, טרעפען זיך פונדעסט־וועגען נאָך אזעלכע אַנאָנימע מנדבים אויך.

פעסט און אייניג

דער תענית, וועלכער איז פאָרגע־קומען פערגאַנגענע וואָך האט בעוויזען, אַז ווען עס קומט אויף יודען אַנ'אַל־געמיינע צרה ווערען זיי צווישען זיך נאָהנט און פעראייניגט.

מענשען, וועלכע זענען נישט רע־ליגיעז האבען דעם דאָזיגען טאג גע־פאַסט. זיי האבען דערמיט געוואָלט אויסדריקען זייער צוגעבינדענקייט צום יודישען כלל, צו דער יודישער אומה און גלייכצייטיג פּראָטעסטירען געגען די יעניגע, וועלכע פּרובירען אויף א מאַכט פאַר די אָרימסטע קינדער 25 העמדלעך און אנדערע קליינינקייטען.

דער קוך־קאָמיטעט ווייסט נאָך נישט ביז'ן היינטיגען טאג ווער עס איז דער נדבן, וועלכער האט זיי געגעבען די מעגליכקייט צו קאָנען טיילען די קינ־דער צו גאַנצע זעמעל צום מיטאג.

דער טהאַט פון דאָזיגען מתן־בסתר'־ניק איז טאקע א זעלטענהייט. אָבער ווי איהר זעהט, טרעפען זיך פונדעסט־וועגען נאָך אזעלכע אַנאָנימע מנדבים אויך.

פעסט און אייניג

דער תענית, וועלכער איז פאָרגע־קומען פערגאַנגענע וואָך האט בעוויזען, אַז ווען עס קומט אויף יודען אַנ'אַל־געמיינע צרה ווערען זיי צווישען זיך נאָהנט און פעראייניגט.

מענשען, וועלכע זענען נישט רע־ליגיעז האבען דעם דאָזיגען טאג גע־פאַסט. זיי האבען דערמיט געוואָלט אויסדריקען זייער צוגעבינדענקייט צום יודישען כלל, צו דער יודישער אומה און גלייכצייטיג פּראָטעסטירען געגען די יעניגע, וועלכע פּרובירען אויף א

דער גרויסער „שחיטה־רעפעראַט".

(כמו פעליעטאָן).

מיר געבען דא איבער אויספיהרליך דעם גרויסען רעפעראַט וואס דער שחיטה־מומחה גלח ד"ר טשעטשאק האט נישט געהאַלטען אין דער אָדמי־ניסטראַטיווער קאָמיסיע, אויפווייזענדיג מיט ראיות ברורות, אַז די יודישע שחיטה איז פערבאָטען מן התורה.

געעהרטע פערזאַמעלטע!

ווי אייך איז בעוואוסט, האבען די יודען גלייך ווי נאָר מאַדאַם פריסטאָר האט אריינגעטראגען אין סיים דעם פּראָיעקט צו פערוועהרען די יודישע „שעכיטע" אַלאַרמירט די גאַנצע וועלט, אַז דער פּראָיעקט איז געגען דער יו־דישער רעליגיע, דעריבער קום איך אייך אַלס בקי אין הלכות „שעכיטא" אויפקלערען, אַז די בעהויפטונג פון די יודען איז פאַלש, פערקעהרט, די „שעכיטאַ" איז לויט זייער רעליגיע, פערבאָטען.

די „טאָראַ" דערצעהלט, אַז ווען דער ערשטער יוד אַבראהאַם" האט געוויאָלט ברענגען זיין איינציגען זוהן „יצחאק" אַלס „קאָרבאַן", געבינדען איהם, און שוין געהאַלטען דאס מעסער גרייט צום שעכטען, האט איהם איין ג־טליכער „מאַלאַך" אָנגענומען ביי דער האַנד און נישט דערלאָזט אויספיהרען די דאָזיגע נישט־הומאַניטאַרע „שעכיטא".

די זעלבע „טאָראַ" פערלאַנגט קאַ־טעגאָריש נישט צו בענוצען זיך מיט די „שעכיטאַ" זאגענדיג: „אַנ'אָקס אָדער שעפּס זאָלט איהר נישט שעכטען". (שור או שה אותו ואת בנו לא תשחטו).

די "האגאדא", וועלכע ווערט גע־זאגט פון אַלע יודען יעדען „פעסאַך" צום „סעדער" דערצעהלט מיט צופרי־דענהייט ווי אַזוי די יודען האבען אויסגעגאָרט די עגיפּטער זיי געפיהרט אין באָד אריין, גלייכצייטיג ווערט אויך דאָרט דערצעהלט, דאס דער „מאַלאַך המאַוועט" האט אויסגעפיהרט א טויט־אורטייל איבער א „שויכעט", ווייל דער לעצטער האט זיך בענוצט מיט די ריטועלע „שעכיטא", שעכטענ־דיג אַנ'אָקס. (ושחט לשוחט דשחט לתורא).

צי איז דאס אַלעס נישט געניגענדע בעווייזען, אַז די יודישע „שעכיטאַ" איז געגען זייער רעליגיע?

דאַגעגען ווייזט אָן דער „טאַלמוד" צו בענוצען נאָר דעם הומאַניטאַרען בעטויבונגס־טיסטעם, בעפעהלענדיג: „סאַקעל יעסאַקעל השור".

אויך איבער די צוויי גרויסע „קאַר־באַנוט" „עגלא ערופאַ" און „שאעיר לאַזאַזעל" וואס די יודען האבען גע־ברענגט נאָר ביי אויסערגעוועהנליכע אויטנאַמספאַלען איז נישט אָנגעווענ־דעט געווארען די „שעכיטא" נאָר דער מאָדערנער בעטויבונגס־סיסטעם.

פון די אַלע אָנגעוויזענע פאַקטען קענט איהר זעלבסט אורטיילען, ווי פאַלש עס איז דער יודישער אַלאַרם וועגען דער „שעכיטא".

אַלס בעווייז, דאָס די „שעכיטא" ברענגט די יודישע „קעהילות" אונגע־הויערע איינקונפטען, און אַז די גע־שאצטע סומע — פון אונזערע פינאַנ־סיסטען אויף 80 מיליאָן זלאָטעס יעהר־ליך — איז נישט איבערטריבען, קען דיענען דאָס, וואָס די אָרימע יודען דערמאַנען און בעווייזען אין זייער טאָג־טעגליכען געבעט דעם אונגעהוי־ערען „שעכיטא"־אָבצאָהל, אויסרעכענ־דיג: דרייטיג גילדען פאַר אַנ'אָקס, צוואַנציג — אַ ווידרע און צעהן — אַ שעפּס. „שלשה עשרונים לפר, שני עש־רונים לאיל ועשרון לכבש".

צום אנדענקען די גרויסע פּראָפיטען, וואס די קוה ברענגט די יודישע גע־מיינדעס, ווערט געפייערט יעדעס יאָהר אַ ספּעציאַלער יום־טוב, וועלכער ווערט אָנגערופען „פאָרשאַט־פאַראַ".

דער רעפעראַט, וועלכער איז פון רעליגיעזען, הומאַניטאַרען און ווירט־שאפטליכען שטאַנדפּונקט געווען אויס־געהאַלטען האט אויף די פערזאַמעלטע געמאכט אַ קאָלאָסאַלען איינדרוק. ווי מ'זאָגט, זענען די רבנים — דערווי־סענדיג זיך וועגען דעם „למדנישען" רעפעראַט — שוין מסכים אויף דער בעטויבונג פון דער בהמה, זיי פער־לאַנגען אָבער, אַז דאס בעטויבונג זאָל פאָרקומען נאר דורך בלאָזען פון שופר די געהעריגע תקיעות, מאַטיווירענדיג, דאס אויב די תקיעות קענען מבלבל זיין דעם קלוגען שטן, וועלען זיי דעם „בהמה'וואַטען" אָקס אוודאי און אוודאי בעטויבען.

עס איז אויך ארויסגעריקט געווארען דורך אַ געוויסער צאהל יודישע פאָר־שטעהער דער פּראָיעקט אויך דעם פּורים־גרעגער צו אַנערקענען אַלס בע־טויבונגס־סיסטעם. דער פּראָיעקט איז אָבער פון דער מעהרהייט נישט אָנגע־נומען געווארען, ווייל דער פּורים־גרע־גער, וועלכער ווערט שוין בענוצט הונדערטער יאָהרען, האט זיך אַרויס־געוויזען פאַר אונפעהיג צו בעטויבען די „המנט", וואס בעווייזען זיך אַלס עפּטער, און דעריבער קען ער נישט גענומען ווערען אין בעטראַכט אויך פאַר די בהמות.

יוזיאל טשענסטאָכאָווער.

אפל. אדוו. י. קושעפיצקי.

דאָס געזעץ וועגען „ריטשאלט-אָבראָטאָווע".

II

אין פויריגען אַרטיקעל האבען מיר אָנגעוויזען, אז ביז'ן 31 מערץ 1936 וועט דער שטייער - אַמט ערטיילען שריפטליך די געהעריגע אונטערנעהמונגען, צו וועלכער „ריטשאַלט-גרופּע" זיי זענען געווארען פערלאנגט. דער שטייער-צאהלער האט דאס רעכט אין פערלויף פון 14 טעג פונ'ם דערהאלטען די דאָזיגע מעלדונג אריינצוטראגען אינ'ם שטייער-אַמט שריפטליך א פאָרשלאָג וועגען פערלעגענען די אונטערנעהמונג צו אָנ'אָנדערע „ריטשאַלט-גרופּע". דער דאָזיגער שריפטליכער פאָרשלאָג איז פריי פון אבצאהל.

אינפאַלס דער שטייער-צאהלער טראגט נישט אריין קיין פאָרשלאָג ווערט דאס אָנערקענט אלס בעווייז, אז ער איז מסכים מיט דער מעלדונג פונ'ם שטייער-אַמט. די מעלדונג בעקומט דאַן די קראַפט פון א „צאהלונגס-נאַקאַז". אויך דאס אריינטראגען דעם פאָרשלאָג נאָכ'ן טערמין פעראורזאַכט די זעלבע קאָנסעקווענצען. די אריינגעטראגענע פאָרשלאָגען ווערען בעטראַכט דורכ'ן „נאַטשעלניק" פון שטייער-אַמט אין דער אָנוועזענהייט פונ'ם פעראינטערעסירטען שטייער-צאהלער. דעריבער זעהט דאס געזעץ פאָר, אז דער שטייער-אַמט איז פערפליכטעט 5 טעג פאַר'ן טערמין מודיע צו זיין דעם שטייער-צאהלער דעם טאג פון בעהאַנדלען זיין פאָרשלאָג. דער שטייער-צאהלער קען זיך לאָזען מערטרעטען ביי דער פערהאנדלונג דורך אָנ'אָדוואָקאַט, אָבער אין דעם פאַל ווען דער שטייער-אַמט איז מסכים צו פערלעגענען די אונטערנעהמונג צו דער דאָזיגער „ריטשאַלט-גרופּע" ווי ס'פאָדערט דער שטייער-צאהלער האט ער דאס רעכט דעם שטייער-צאהלער צו דער פערהאנדלונג נישט צו רופען. פערשטעהט זיך, אז אין דעם פאַל זענען נישט נויטיג קיין פערהאַנדלונגען.

אויב דער שטייער-צאהלער קומט נישט צו די פערהאַנדלונגען אין אָנגעוויזענעם טערמין ווערט דאס דורכ'ן שטייער-אַמט אָנגענומען אלס בעווייז, אז ער האט דעם פאָרשלאָג צוריקגעצויגען און דער דאָזיגער ווערט איבערהויפט נישט גענומען אין בעטראַכט.

אַנדערש איז ביים אריינטראגען אָנ'„אָדוואָלאָניע"—,כאָמש דער שטייער-צאהלער איז נישט געקומען צו דער געהעריגער זיצונג, איז דאָך זיין רעקורס בעטראכט געווארען אין זיין אָבוועזענהייט,—מען דאַרף דעריבער געדענקען, אז בנוגע דעם אויבענדערמאנטען פאָרשלאָג זענען די קאָנסעקווענצען פונ'ם נישט קומען צו די פערהאנדלונג אין ס'איז א בזיון פאַר'ן פוילישען פאָלק זיך נאָך צו בענוצען מיט אזא מיטעלאַלטערליכען מיטעל, ווי עס איז די יודישע שחיטה.

דאָכט זיך, אז נאָך אזא פסק-דין וואָלט געווען ווירקליך א „שאַנדע", אז ס'זאָל זיך נאָך געפינען איין מענש, ווער שמועסט גאָר, אז א קריסט זאָל נאָך דעם אַלעמען קומען אין שחט-הויז און הייסען קוילענען זיינע בהמות דוקא נאָר לויט'ן יודישען דין.

מאנטאג אין אָוועגד, דעם 2-טען מערץ 1936, איז אין היגען שטאדטראַט אָנגענומען געווארען דער בעשלוס מבטל צו מאַכען די יודישע שחיטה, און באַלד צומאָרגענס אינדערפריה, ד"ה דינסטאג דעם 3-טען מערץ איז געקומען א קריסטליכער קצב אין שטאדטישען שחט-הויז און געבעטען, מען זאָל איהם קוילענען 2 בהמות לויט'ן יודישען דין. ווען די קריסטען האבען צו איהם גע'טענה'ט, היתכן? פאַרוואס ער לאָזט די בהמות נישט קוילענען לויט'ן לעצטען „הומאַניטאַרען" אופן, האט ער נישט געוואָלט דערפון הערען. נאָר גענומען 10 גילדען, בעצאהלט שחיטה-געלד, און א יודישער שוחט האט זיי געשאָכטען.

און נישט בלויז דינסטאג, נאָר אויך מיטוואָך און דאָנערשטאג און אלע טעג פון א גאנץ יאהר ווילען די קריסטליכע קצבים, אז זייערע בהמות זאָלען געשאָכטען ווערען לויט'ן יודישען דין. זיי בעצאהלען באַדיי עטליכע גילדען שחיטה-געלד, וויסענדיג, אז פון עקאָנאָמישען שטאנדפונקט לויגט עס זיך זיי בעסער.

ווען מען זאָל אויסנוצען אָט די דאָזיגע פאַקטען, וואָלט קלאָר געווארען, אז דאס פערבאָטען די שחיטה האט נישט צו טהון נישט מיט'ן הומאַניטאַרע און נישט מיט עקאָנאָמישע מאָטיווען, נאָר פשוט מיט'ן פאָליטישען מאָמענט. מען וויל גאנץ געוועהנליך ארויסרייסען די פרנסה פון יודען. אָבער מיר ווילען איצט נישט פאָלעמיזירען מיט די דאָזיגע חברה, מיר ווילען נאָר פעסטשטעלען א לעבעדיגען פאַקט, אז די דאָזיגע קריסטליכע קצבים ווילען זיך נישט צופאַסען צום פסק-דין פון די קריסטליכע „תלמידי חכמים"...

היט אונז, גאָט, פאַר די גוטע פריינד...

צווישען די יודישע ראַטמענער אין שטאדט-ראַט זענען געווען 2 ריכטונגען: איין גרופּע האט זיך אָריענטירט אויף פ.פ.ס., און די צווייטע אויף די פ. ב.

דעם אמת געזאגט, גלויב איך נישט, אז זיי זאָלען האבען גרויס צוטרוי צו ביידע פראַקציעס, נאָר גארנישט, אזוי איז עס געווען. איז געקומען דער פראָיעקט וועגען דער שחיטה און ס'איז בולט ארויס, אז בעת עס קומט צו דער יודען-פראַגע האבען מיר בלויז אז דאס פערבאָטען די שחיטה האט נישט צו טהון נישט מיט'ן הומאַניטאַרע און נישט מיט עקאָנאָמישע מאָטיווען, נאָר פשוט מיט'ן פאָליטישען מאָמענט. מען וויל גאנץ געוועהנליך ארויסרייסען די פרנסה פון יודען. אָבער מיר ווילען איצט נישט פאָלעמיזירען מיט די דאָזיגע חברה, מיר ווילען נאָר פעסטשטעלען א לעבעדיגען פאַקט, אז די דאָזיגע קריסטליכע קצבים ווילען זיך נישט צופאַסען צום פסק-דין פון די קריסטליכע „תלמידי חכמים"...

היט אונז, גאָט, פאַר די גוטע פריינד...

צווישען די יודישע ראַטמענער אין שטאדט-ראַט זענען געווען 2 ריכטונגען: איין גרופּע האט זיך אָריענטירט אויף פ.פ.ס., און די צווייטע אויף די פ. ב.

דעם אמת געזאגט, גלויב איך נישט, אז זיי זאָלען האבען גרויס צוטרוי צו ביידע פראַקציעס, נאָר גארנישט, אזוי איז עס געווען. איז געקומען דער פראָיעקט וועגען דער שחיטה און ס'איז בולט ארויס, אז בעת עס קומט צו דער יודען-פראַגע האבען מיר בלויז געזען אין דער נייער שוהל איז המנ'ען נישט געשעהען קיין בייז. דאָרט האט מען נישט גענומען קיין נקמה. היי-יאהר אָבער האט מען זיך צום ערשטען מאל זינט די לעצטע יאהרען אויך אין דער נייער סינאַגאָגע געגומען המנ'ן אין די ארבייט, אזוי ווי דער מגילה-לייענער דער אָבער-קאַנטאָר ה' פישעל האט דערמאנט דעם „כשר'ען" נאמען איז געווארען א געטיפעריי, א געוואָלד, אז מען האט געקאָנט טויב ווערען. לכתחילה, האט זיך ה' פישעל דערשראָקען, ער איז דאָך נישט געוואוינט. האט ער געמייגט, אז—כ'ווייס וואָס ה' פישעל קאָן מיינען... נאָר באַלד האט ער זיך אָריענטירט, אז דאס מיינט מען טאקע המנ'ן, און נישט בלויז דעם המנ'ען פון דער מגילה נאָר טאָקי אלע המנ'ס, וועלכע האבען זיך איצט אַ לאָז געטהון אויפ'ן פאָלק ישראל כדי להשמיד ולהרוג.

וואס עס האט זיך אבגעטהון אין די געוועהנליכע מגינים און שטיבלעך ביי דער מגילה בין איך גאָרנישט אומשטאנד צו דערצעהלען. דאָרט איז דאָך געווען סכנות נפשות, נאָר אז אויך אין דער נייער שוהל האט מען שוין המנ'ען נישט געשאָנעוועט איז דער בעסטער בצוויין, אז די המנ'ס זענען אונז אריין אין די ביינער...

יאָ, עס איז א סימן פון דער צייט...

לויתן.

ד"ר מנחם וויזענפעלד.

נישט-ענטצינדליכע אויער-שמערצען.

אַלס נישטענטצינדליכע אויער שמערצען פערשטעהען מיר אַ גאַנצען קאָמפּלעקס פון צודרינגליכקייטען און וועטאָגען אין די אויערען, וועלכע האבען אייגענטליך נישט קיין אנאטאָמישע אונטערלאגע, ד. ה., אַז די אויערען זענען נישט אָנגעריהרט. דער טייל פון דעם אויער, וועלכען מיר זעהען אויסענווייניג, וואס איז בעדעקט מיט הויט, איז נור אזוי צו זאָגען ווי א טובע ביי אַ גראמאפאָן, וואָס גיט אָן די ריכטונג דעם קלאנג.

דער אָנפאנגס-טייל ווערט אָנגערופען דאס אויסערע אויער און האט אין דער הויט דריזען וואס שיידען פון זיך ארויס אויער-שמאלץ. דאָס אויער-שמאלץ (וואס איז געלבליך) איז אַ נאַטירליכע ערשיינונג און נישט ווי אַנדערע רופען עס אָן: שמוץ, עס רינט נאָרמאַל אין פליסיגער אָדער האַלב פליסיגער פאָרם ארויס אין דעם אָנפאנגס-טייל, דאָ רייצט עס די הויט און ווען מיר וואשען זיך אָדער ריהרען זיך מיט דעם פינגער גאנץ פון פאָרנט קומט עס ארויס אין דרויסען. עס זענען פערהאַן מענשען, וואס האבען מעהר דריזען אין דעם אָנפאנגס-טייל און די פּראָדוקציע פון דעם אויער-שמאלץ איז אַ גרעסערע ווי געוועהנליך. ביי זיי קלויבט זיך אָפט אָן דאס אויער-שמאלץ אין אַ גרעסערער מענגע, עס ווערט געדיכטער און קומט נישט אַזוי לייכט ארויס. די מענשען מוזען דאָס אַלזאָ ארויסבעקומען, דלובען זיי געוועהנליך אין אויער על פי רוב גאָר מיט אַ העלציל — אַז עס געלונגט זיי, בעקומען זיי דאס אויער-שמאלץ ארויס און האבען א הנאה, אָדער עס ברעכט זיך איין דאס העלציל און דאמאלס איז טאקי ערגער. די וואס בענוצען אַנדערע אינסטרומענטען צו זייער מלאכה ווי האָרנאָדלען, שפּילקעס א. א. רופען אָפט ארויס אָנ'ענטצינדונג פון דער הויט אָדער גאָר פון דער גאנצער אומגעבונג פון אויער.

ביי עלטערע מענשען וואקסען אָפט אויך האָר אין דעם אָנפאַנגס-טייל פון אויער און דאָס שטערט דעם נאָרמאַלען אויספלוס פון אויער-שמאַלץ, ווייל די האָר קלעבען זיך צוזאמען, עס לעגט זיך אָב אויף זיי אויער-שמאלץ און אָפט אין אַזאַ מענגע, אַז עס פערשטאָפּט דאָס אויער, עס שפּארט אויף די זייטען און רופט ארויס אַ שמערץ, טיילמאָל א גאָר גרויסען. מיט דעם פערשטאָפּטען אויער הערט ער זעהר שלעכט און שמערצען האט ער אויך — די דאָזיגע קראַנקהייט ווערט זעהר שנעל בעזייטיגט דורך דעם דאָקטאָר און דאס אויער אליין איז נאָרמאל ווי געווען.

אַמאָל קען זיך אָנזאַמלען אויער-שמאַלץ צוליעב דעם, וואָס דאָס אויסערע אויער איז נישט שיעף געבוירט, דאמאלס איז דאָס ארויסרינען שווער, דאס אויער-שמאַלץ זאַמעלט זיך, ווערט פערהארטעט און פערשטאָפּט דעם אויסגאַנג. כדי אפילו אין די דאָזיגע פאלען צו פערלייכטערען דאָס ארויסרינען פון אויער-שמאַלץ איז גוט אריינצולאָזען אין די אויערען אַ ביסעל וואַרעמען פאראפינאייל. אין פאַלען ווען עס זאַמעלט זיך פערהאַרטעוועט אויער-שמאַלץ ווירקט עס אַלס פרעמדער קערפּער וואס איז גורם שמערצען ביים בעקומען זיך אריין אין אויער (איבערהויפּט ביי קינדער, וועלכע שפּילען זיך מיט אריינלעגען שטיינדלעך אין אויער אריין).

ווען אויער-שמערצען, וואס קומען פאָר ביי האַלז-ענטצינדונגען נישט טשעפענדיג דאָס אויער האָב איך אין מיין אַרטיקעל וועגען האַלז-ענטצינדונגען בעמערקט. דאָ מוז איך נאָך צוגעבען, אַז ביי האַלז-ענטצינדונגען איז אָפט דער אויער-שמערץ אַזוי גרויס, אַז דער קראַנקער קען זיך נישט פאָרשטעלען, אַז טראָץ אַזעלכע וועהטאָגען אין אויער, איז דאס אויער דאָך געזונד.

אויער-שמערצען שטאמען אויך פון צייהן — אַ קראַנקער צאָהן רופט אָפט ארויס שטאַרקע אויער-שמערצען, וועלכע פערשוואונדען גלייך נאָכ'ן בעזייטיגען דעם צאָהן אָדער דעם צעפויל-טען קאָרזשען.

די אַלע אויער-שמערצען ביי אנאַטאמיש געזונדע אויערן ווערען אָנגערופען „נערוועזע אטאלגיען" און זיי פערשווינדען גלייך ווען מען בעזייטיגט די סיבה, וואס האט זי אַרויסגערופען.

אַלע ענטצינדליכע קראַנקהייטען, וואס שפּילען זיך אָב אין דער אומגעבונג פון אויער (ווי צום ביישפּיל „די שווינקע" א. א.) קענען ארויסרופען אַ „אטאלגיע". כדי קלאָר צו בעווייזען ווי טיעף דער קראַנקער גלויבט, אַז זיין קראַנקהייט שטעקט דאָ וואו דער וועהטאג, וויל איך דאָ פאָרשטעלען אַזאַ פאַל, וועלכען איך האָב לעצטענס געהאט: עס מעלדעט זיך אַ קראַנקער פון אַ יאהר 35 און דערצעהלט, אַז מיט איינינע טעג צוריק האט ער פלוצלינג בעקומען האַלז-שמערצען, זיי האבען געדויערט 2 טעג. יעצט שפּירט ער א אונאָנגענעם געפיהל, אַזוי ווי א וועהטאג אין אויער און איז צוליעב דעם געקומען. איך וויל איהם אַ קוק געבען אין האלז, זאגט ער, אַז ער האט א שטארקען ברעכרייף, צווייטענס עס טהוט איהם יעצט נישט וועה דער האלז נור דאס אויער — איך קוק אין אויער, עס איז אלעס נאָרמאל — נאָך גרויסער מיה איז מיר געלונגען צו איבערצייגען דעם קראַנקען, אז אין אויער איז אלעס אין אָרדנונג, איך מוז דעריבער דאך זוכען אין האַלז. קורץ, איך האב איהם געפינזעלט דעם האַלז מיט נארקאטישע מיטלען, איך זאָל קענען געזוי אונטערזוכען און האב דאך פון זיין לינקער מאנדעל ארויסבעקומען אַ ביינדעל פון פיש, וואָס האט שוין זייט עטליכע טעג געשטעקט געגוג טיעף. גלייך איז דאס אונאנגענעהמע געפיהל פערשווינדען און דער קראַנקער האט זיך דערמאנט, אַז דער האַלז האט איהם טאקע אָנגעהויבען וועה צו טהון נאָך דעם פּסען — און לעצטענס דאָס אויער אויך אין דער זעלבער זייט. דאס איז אַנ'אויסשטראַלענדער שמערץ געווען און מעהר ווי מיינע ווערטער האט איהם איבערצייגט דאָס ביינדעל. די נערוועזן פון דער אומגעבונג פון אויער זענען אַזוי פערבינדען מיט זיך, אַז פעסטשטעלען דאס ארט פון דער קראַנקהייט געהערט נור צום דאקטאר און ער קען דאס גלייך בעווייזען בפרט אין דער געגענד פון האַלז, מויל, אויערן, ווייל דאס זענען דאך שטעלען, וואס מען זעהט מיט'ן אויג. דער ווידערשטאנד, וועלכען דער קראַנקער שטעלט, ווען ער ווייזט אַן דעם וועהטאג אין איין אָרט און דער דאקטאר וויל אונטערזוכען די גאנצע אומגעבונג שטאמט דערפון, וואס דער קראַנקער גלויבט מעהר זיינע עמפּפינדליכע נערוועזן ווי דער וויסענשאפט.

ראָס געזעץ וועגען „ריטשאלט-אָבראָטאָווע".

II

האנדלונגען, פיעל האַרבערע.

די רעזולטאטען פון די פערהאנדלונגען צווישען דעם שטייער-אַמט און דעם שטייער-צאהלער אַרום דעם אריינגעטראָגענעם פאָרשלאָג קענען זיין צווייערליי:

1) די צדדים—דער שטייער-אַמט און דער שטייער-צאָהלער — קומען צו א פערשטענדיגונג (דער שטייער - אַמט נעמט אָן דעם פאָרשלאָג פונ'ם שטייער-צאהלער אָדער ס'קומט צו א קאָמפּראָמיס).

2) ס'קומט נישט צו קיין פערשטענדיגונג ד. ה. די צדדים קומען נישט אַדורך צווישען זיך.

אין ערשטען פאַל ווערט די אונטערנעהמונג פערערבעגט צו דער „ריטשאַלט-גרופּע", וועלכע איז אָנגענומען געווארען אויפ'ן סמך פון דער פערשטענדיגונג. אין צווייטען פאַל ווערט די אונטערנעהמונג, אויף דער פאָדערונג פונ'ם שטייער-צאהלער, אויסגעטיילט פונ'ם „ריטשאַלט", ד. ה. אז איהר אומזאַץ וועט געשאַצט ווערען אויפ'ן געוועהנליכען וועג, לויט די אלגעמיינע כללים.

די „צאהלונגס-נאַקאַזען" אויף דעם „ריטשאַלט-שטייער" מוזען צוגעשיקט ווערען די שטייער-צאהלער ביז'ן 15 מאי 1936 י. אין פערלויף פון 30 טעג פונ'ם דערהאלטען דעם „נאַקאַז" האט דער שטייער-צאהלער דאס רעכט אריינצוטראגען אַנ'„אָדוואָלאָניע". מען דאַרף אָבער בעמערקען, אז די „אָדוואָלאָניע" געגען „ריטשאַלט-שטייער" טראגט אַנ'אַנדערן כאַראַקטער ווי אַנ'„אָדוואָלאָניע" געגען א שטייער, וועלכער איז אויסגעמאָסטען געווארען לויט א געוועהנליכער שאַצונג.

אין אַ „געוועהנליכער" „אָדוואָלאָניע" קען מען ארויסטרעטען מיט מעריטאָרישע טענות, ד. ה. מען קען בעווייזען, אז מען האט נישט געהאט אזא אומזאַץ, ווי דער שטייער-אַמט האט אָנגענומען; מען קען די דאָזיגע פעסטשטעלונג בעגרינדען מיט פאַקטען א.ז.וו. דאַגעגען ביי א „ריטשאַלט-אָדוואָלאָניע" קען מען נישט ארויסטרעטען מיט קיין מעריטאָרישע טענות.

מען האט נאָר דאס רעכט ארויסצוטרעטען מיט א פאָרמעלען פאָרוואורף. אז דער שטייער-אַמט האט אונגעזעצליך אונטערגעוואָרפען די אונטערנעהמונג דעם „ריטשאַלט" כאָטש זי געהערט איבערהויפּט נישט צו די אונטערנעהמונגען, וועלכע אונטערליגען דעם „ריטשאַלט". אויך אין פאַל ווען די אונטערנעהמונג איז נישט אריינגענומען געווארען אינ'ם ריטשאַלט כאָטש לויט'ן געזעץ דאַרף זי פון איהם געניסען האט דער שטייער-צאהלער דאס רעכט געגען א אנקלאגע („זאַזשאַלעניע") ביז דעם 15 יוני 1936 י.

דער אָנגעוויזענער אונטערשיד צווישען א געוועהנליכע „אָדוואָלאָניע" און א „ריטשאַלט-אָדוואָלאָניע" מאַכט שוין קלאָר וואסערע בעדייטונג ס'קען האבען דאס עווענטועלע אָבזאָגען זיך ביי דער פערהאַנדלונג מיט'ן שטייער-אַמט פונ'ם ריטשאַלט. דאַדורך ווערט געעפענט דער וועג צו א געוועהנליכער „אָדוואָלאָניע" און צו דער „אָדוואָלאָוטשער קאָמיסיע" אַלס דער צווייטער אינסטאַנץ. ס'איז פערשטענדליך אז אין פאַל ווען דער שטייער-צאהלער פיהלט זיך בע'עולה'ט פונ'ם פערערבעגען איהם צו א הויכער „ריטשאַלט-גרופּע" און קען נישט קומען צו קיין פערשטענדיגונג מיט'ן שטייער-אַמט קען ער די דאָזיגע מעגליכקייט אויסנוצען.

נישט-ענטצינדליכע אויער-שמערצען.

געוועהנליך אין אויער על פי רוב גאָר מיט אַ העלציל — אַז עס געלונגט זיי, בעקומען זיי דאס אויער-שמאַלץ ארויס און האבען א הנאה, אָדער עס ברעכט זיך איין דאס העלציל און דאמאלס איז טאקי ערגער. די וואס בענוצען אַנדערע אינסטרומענטען צו זייער מלאכה ווי האָרנאָדלען, שפּילקעס א. א. רופען אָפט ארויס אַנ'ענטצינדונג פון דער הויט אָדער גאָר פון דער גאנצער אומגעבונג פון אויער.

ביי עלטערע מענשען וואקסען אָפט אויך האָר אין דעם אָנפאַנגס-טייל פון אויער און דאָס שטערט דעם נאָרמאַלען אויספלוס פון אויער-שמאַלץ, ווייל די האָר קלעבען זיך צוזאמען, עס לעגט זיך אָב אויף זיי אויער-שמאלץ און אָפט אין אַזאַ מענגע, אַז עס פערשטאָפּט דאָס אויער, עס שפּארט אויף די זייטען און רופט ארויס אַ שמערץ, טיילמאָל א גאָר גרויסען. מיט דעם פערשטאָפּטען אויער הערט ער זעהר שלעכט און שמערצען האט ער אויך — די דאָזיגע קראַנקהייט ווערט זעהר שנעל בעזייטיגט דורך דעם דאָקטאָר און דאס אויער אליין איז נאָרמאל ווי געווען.

אַמאָל קען זיך אָנזאַמלען אויער-שמאַלץ צוליעב דעם, וואָס דאָס אויסערע אויער איז נישט שיעף געבוירט, דאמאלס איז דאָס ארויסרינען שווער, דאס אויער-שמאַלץ זאַמעלט זיך, ווערט פערהארטעט און פערשטאָפּט דעם אויסגאַנג. כדי אפילו אין די דאָזיגע פאלען צו פערלייכטערען דאָס ארויסרינען פון אויער-שמאַלץ איז גוט אריינצולאָזען אין די אויערען אַ ביסעל וואַרעמען פאראפינאייל. אין פאַלען ווען עס זאַמעלט זיך פערהאַרטעוועט אויער-שמאַלץ ווירקט עס אַלס פרעמדער קערפּער וואס איז גורם שמערצען ביים בעקומען זיך אריין אין אויער (איבערהויפּט ביי קינדער, וועלכע שפּילען זיך מיט אריינלעגען שטיינדלעך אין אויער אריין).

וועגען אויער-שמערצען, וואס קומען פאָר ביי האַלז-ענטצינדונגען נישט טשעפענדיג דאָס אויער האָב איך אין מיין אַרטיקעל וועגען האַלז-ענטצינדונגען בעמערקט. דאָ מוז איך נאָך צוגעבען, אַז ביי האַלז-ענטצינדונגען איז אָפט דער אויער-שמערץ אַזוי גרויס, אַז דער קראַנקער קען זיך נישט פאָרשטעלען, אַז טראָץ אַזעלכע וועהטאָגען אין אויער, איז דאס אויער דאך געזונד.

אויער-שמערצען שטאמען אויך פון צייהן — אַ קראַנקער צאָהן רופט אָפט ארויס שטאַרקע אויער-שמערצען, וועלכע פערשוואונדען גלייך נאָכ'ן בעזייטיגען דעם צאָהן אָדער דעם צעפויל-טען קאָרזשען.

די אַלע אויער-שמערצען ביי אנאַטאמיש געזונדע אויערן ווערען אָנגערופען „נערוועזע אטאלגיען" און מעהר ווי זיי פערשווינדען גלייך ווען מען בעזייטיגט די סיבה, וואס האט זי אַרויסגערופען.

אַלע ענטצינדליכע קראַנקהייטען, וואס שפּילען זיך אָב אין דער אומגעבונג פון אויער (ווי צום ביישפּיל „די שווינקע" א. א.) קענען ארויסרופען אַ „אטאלגיע". כדי קלאָר צו בעווייזען ווי טיעף דער קראַנקער גלויבט, אַז זיין קראַנקהייט שטעקט דאָ וואו דער וועהטאג, וויל איך דאָ פאָרשטעלען אַזאַ פאַל, וועלכען איך האָב לעצטענס געהאט: עס מעלדעט זיך אַ קראַנקער פון אַ יאהר 35 און דערצעהלט, אַז מיט איינינע טעג צוריק האט ער פלוצלינג בעקומען האַלז-שמערצען, זיי האבען געדויערט 2 טעג. יעצט שפּירט ער א אונאָנגענעם געפיהל, אַזוי ווי א וועהטאג אין אויער און איז צוליעב דעם געקומען. איך וויל איהם אַ קוק געבען אין האלז, זאגט ער, אַז ער האט א שטארקען ברעכרייף, צווייטענס עס טהוט איהם יעצט נישט וועה דער האלז נור דאס אויער — איך קוק אין אויער, עס איז אלעס נאָרמאל — נאָך גרויסער מיה איז מיר געלונגען צו איבערצייגען דעם קראַנקען, אז אין אויער איז אלעס אין אָרדנונג, איך מוז דעריבער דאך זוכען אין האַלז. קורץ, איך האב איהם געפינזעלט דעם האַלז מיט נארקאטישע מיטלען, איך זאָל קענען געזוי אונטערזוכען און האב דאך פון זיין לינקער מאנדעל ארויסבעקומען אַ ביינדעל פון פיש, וואָס האט שוין זייט עטליכע טעג געשטעקט געגוג טיעף. גלייך איז דאס אונאנגענעהמע געפיהל פערשווינדען און דער קראַנקער האט זיך דערמאנט, אַז דער האַלז האט איהם טאקע אָנגעהויבען וועה צו טהון נאָך דעם פּסען — און לעצטענס דאָס אויער אויך אין דער זעלבער זייט. דאס איז אַנ'אויסשטראַלענדער שמערץ געווען און מעהר ווי מיינע ווערטער האט איהם איבערצייגט דאָס ביינדעל. די נערוועזן פון דער אומגעבונג פון אויער זענען אַזוי פערבינדען מיט זיך, אַז פעסטשטעלען דאס ארט פון דער קראַנקהייט געהערט נור צום דאקטאר און ער קען דאס גלייך בעווייזען בפרט אין דער געגענד פון האַלז, מויל, אויערן, ווייל דאס זענען דאך שטעלען, וואס מען זעהט מיט'ן אויג. דער ווידערשטאנד, וועלכען דער קראַנקער שטעלט, ווען ער ווייזט אַן דעם וועהטאג אין איין אָרט און דער דאקטאר וויל אונטערזוכען די גאנצע אומגעבונג שטאמט דערפון, וואס דער קראַנקער גלויבט מעהר זיינע עמפּפינדליכע נערוועזן ווי דער וויסענשאפט.

גוטע פריינד, אז מאָב ומדין עשו שלום ביניהם כדי לחלוק עם ישראל.

סיי די ב. ב., וועלכע פרעדיגט דעמאָקראַטיע, סיי די פ. פ. ס., וועלכע קעמפט פאַר סאָציאַלען יושר, האבען בעת עס איז געקומען צו דער יודען-פראַגע, בעוויזען זייער אמת'ן פרצוף.

דער דאָזיגער טהאַט פון אונזערע „גוטע פריינד" פון ביידע פראַקציעס, דאַרף פאַר אונז זיין א לעהרע און א וואָרנונג, אז מען טאָר זיך נישט אָריענטירען אויף קיינעם, נאָר אויף זיך אליין. דערביי אָבער קאָן מען אויסנוצען דאס פאָלקס-ווערטיל. „היט אונז, גאָט פאַר אונזערע גוטע פריינד"...

א פערשטערטער פורים.

די לעצטע יאהרען האט אונזער יוגענד, ווען ס'איז געקומען פורים, זיך משמח געווען אויף די גאַסען פון דער שטאדט. זיי פלעגען זיך אָנטהון פערשידענאַרטיגע קאָסטיומען, ווי אויך מאַסקעס, און ארויס אין די גאַסען.

דאס איז געווען דאס איינציגע מאָל אין יאהר ווען יודען האבען זיך דערלויבט עפענטליך א הוליע צו טהון, כאָטש יעדעס מאל איז געשעהען א מכשול, דא האט מען דעם פערשטעלטען פערטשעפּעט און אויך א קלאַפּ איז נישט געווען קיין זעלטענהייט. פונדעסטוועגען האט אונזער חברה אויף גאר נישט געקוקט און דעם איינציגען טאג פורים זיך באמת משמח געווען. היי-יאהר איז אָבער די טראַדיציע געבראָכען געווארען. די צייטונג האט געמאָלדען, אז צוליעב געוויסע טעמים איז געוואונשען, דאס קיין יודישע פערשטעלטע זאָלען זיך פורים נישט בעווייזען אין די גאַסען. און ס'רוב יודען האבען זיך טאַקי צוגעהערט צום דאָזיגען בעפעהל און געבליבען זיצען אינדערהיים. אמת, ס'זענען געווען אַזעלכע, וועלכע האבען נישט געקאָנט גובר זיין דעם יצר הרע און טראָץ אלע וואָרנונגען דאָך ארויס אין גאַס אין זייערע קאָסטיומען. דאס זענען אָבער געווען איינצעלנע, די גרויסע מאַסע אבער האט פערשטאַנען דעם רוף. זיי האבען נעביך געהאט א פערשטערטען פורים.

א סימן פון דער צייט...

ס'פיהרט זיך מקדמונים, אז בעת'ן לייענען די מגילה ווען ס'קומט צו המנ'ען ווערט א געקלאַפּעריי מיט א טופּעריי, דאס זענען זיך די יודען נוקם אין המן הרשע און אויך אין די המנ'ס פון אלע צייטען. ווייל ליידער איז דאס די איינציגע נקמה, וואס מיר קאָנען נעמען אין אונזערע פייניגער.

די דאָזיגע „נקמה" איז אין גאנצע הונדערט פּראָצענט אויסגעפיהרט געווארען אין די שטיבלעך און מנינים און ביז א געוויסען גראד אויך אין דער שטאדט-שוהל. דאָגעגען אין די „אַריסטאָקראַטישע" מנינים ווי למשל

מרדכי קויפמאן.

אונזערע היימישע נאָכלויפער.

(צום בעשלוס פון די היגע „צער־בעלי־חיים" וועגען שחיטה־פערבאָט).

דעם. דוך, דער רעפערענט פון שחיטה־פערבאָט, האט אין דער אָדמי־ניסטראַטיווער קאָמיסיע געזאָגט:

— „איך פערשטעה נישט די אויפ־רעגונג פון די פאַרטגעשריטענע, פראָ־גרעסיווע יודען, וואס סיי־ווי עסען זיי נישט קיין כשר פלייש. זאָלען די יו־דען נישם אזויפיעל טומלען און שריי־ען, ווייל די פוילישע „געזעלשאפטלי־כע מיינונג" איבער'ן גאנצען לאנד איז געגען דער ריטועלער שחיטה און דאס גאנצע פוילישע פאָלק איז אזוי אויך אויפגערעגט, זאָלען דעריבער די יודען זיי נישט נאָכמעהר דערצערנען און בעסער נאָכגעבען, מיט גוטען איינ־שטימען צום שחיטה־פערבאָט און — דאַן וועט זיין שלום"...

עפּיס איז דאָרט אינ'ם קעניגרייך דענעמארק ביי דער סאנאַציע קאָליע געוואָרען.

וואס איז דאס געשעהן מיט איינ־מאל, וואס אפילו רעליגיעזע יודען האָ־בען אויפגעהערט צו געפונען חן און לייטזעליגקייט אין די אויגען פון דער סאָנאַציע? האבען דאך די דאָזיגע כלו־מרשטע „ליבעראלען" פון פוילישען פאָלק תמיד ביי יערער געלעגענהייט פייערליך ערקלערט, אזוי ווי נאָפּאָלעאָן אין זיינער צייט: „פאר'ן יודישען פאָלק אלס גאנצעס, אלס נאציאָנאלע קער־פערשאפט — גאָרנישט; פאר'ן יוד. פאָלק אלס יחיד, אלס רעליגיעזע גע־מיינדע — אלץ"...

האבען זיי דאך שטענדיג פערזי־כערט, אז ווען יודען וועלען נאָר אויפהערען אזוי צו טומלען, צו רעש'ן, אַרויסצוטרעטען מיט עקסטרעם נאַציאָנא־ליסטישע (און אָך־און־ווהע) פאָדערונגען און וועלען שטעהן אויפ'ן מלוכה'שען שטאנדפונקט (אזוי ווי ביז דאמאלס וואָלטען מיר נישט געשטאנען) — וועלען זיי דאן דעם פוילישען יודענטום גאָראַנטירען אלע רעכט, וואס די קאָנ־סטיטוציע גיט זיי, אָבהיטען פון כולי־גאנישע אַרויסטרעטונגען א. א. וו. — ווי איז דאס אלץ מיט איינמאָל אָהינ־געקומען, אין איין נאכט פערשוואונ־דען?

ווייסען זיי דאָך זעהר גוט, די פאַר־לאמענטארישע גדולים, אז דער איצ־טיגער אָטענטאט אויף דער שחיטה איז אפשר דער גרעסטער, דער וועהטאָג־ליכסטער קלאפּ אינ'ם סאמע הארץ פון גאנצען פוילישען יודענטום אָהן אונטערשיעד פון ריכטונג און איבער־צייגונג, נו, האבען זיי זיך אָבגעשטעלט און צוריקנעצויגען דערפון? דאכט זיך, אז זיי אלע זענען עושה נעכטען גע־ווען אונזערע גוטע „פריינד" און מ'האט עפּיס גאָרנישט געהערט די זעלבע ווערטער וואָס מ'הערט זיי היינט.

ווער פון אונז קליינע מענשעלעך, גרויע בירגער, קען ווייסען און דער־גרונטעווען די „העכערע פּאָליטיק" זיי־ערע, די פערבאָרגענע קעמערלעך פון דער געהיימער דיפּלאָמאטיע? ווייסען זיי דען אליין נישט, אז נישט בלויז די יודען טהוען זיי אַ רעה דערמיט, נאָר אויך זיך אַליין; אז די אלטע אויס־געדראָשענע באָבע־מעשיות פון הומאָ־ניטאָריזם, עקאָנאָמיזם, ווירטשאפט—יזם און אנדערע איזמען האלטען נישט אויס די מינדעסטע קריטיק — און פונדעסט־וועגען קוקט מען נישט אויף דעם אלעם און מען מאכט גאר די פריס־טאָראָווע (וואס איז פאקטיש נישט מעהר ווי א ווערקצייג אין די הענד פון די פּאָליטיקער) פאַר א נאציאָנאלע העלדין. נו, וועלען העלפען אונזערע פּראָטעסטען, אז זיגען זיגט נישט דער אמת, נאָר — דער שטאָרקער?

מילא זיי, די גדולים דאָרט, ווייסען כאָטש וואס זיי ווילען, צו וואָס זיי ציעלען און שטרעבען. אָבער אונזערע פּראָווינצער ליליפוטען, אויף זיי איז שוין נעביך גאָר אַ גרויס רחמנות. דאס, וואס זיי האבען זיך מיטגעלאָזט צום טאקט פון דאָזיגען שדים־טאָנץ — מאכט זיי נאָר לעכערליך, קליינליך אין אלעמענס אויגען. נישט בלויז, וואס זיי זענען פולשטענדיגע, הונדערטפּראָ־צענטיגע עמי־הארצים אין הלכות־שחיטה, נאר זיי האבען דאך אפילו קיין אהנונג נישט, וואס ס'קאכט זיך דאָרט אין גרויסען פּאָליטישען קעסעל. ביי זיי, אונזערע היימישע פּראָווינ־צער פּארטייען, איז דאך דאס אלץ נאָכגעמאכט, נאָכגעמאָלפּעוועט לויט אַ קאָמענדע פון אויבען. זיי אליין שע־מען זיך דערמיט, אָבער זיי האָבען נישט קיין מוט זיך מודה צו זיין, דער רבי האט געהייסען און זיי האבען נעביך דערצו קיין עצה נישט. דאס טאקי בעווייזט אונז צום טויזענדסטען מאָל, אז ס'איז נאאיוו צו גלויבען אין אַ וואָסער איז אונאָבהענגיגען געדאנק ביים היינטיגען טאָג. נישטאָ קיין אַזוי־געדרופענע געזעלשאפטליכע מיינונג. אַז מען וויל מאכען היינטיגע צייטען שטי־מונג, איז געגוג בלויז א וואוגק פון אויבען און די געטרייע טאָכטער, די „געזעלשאפטליכע מיינונג" ווערט אי־בערנאכט אויפגערעגט, אַנדערש, צוגע־פאסט צום „לעצטען געשריי פון דער מאָדע" (דאס מאל נישט פון פאריז, נאר פון...)

אויך אונזערע היימישע פ.פ.ס.־ישע קאַרליקעס האבען נישט אויסגעהאלטען דעם פּאָליטישען עקזאַמען און זיך מיט־געלאָזט אינ'ם קאראהאד פון דעם שדים־טאנץ. מיט די פ.פ.ס. איז אין בעצוג צו די יודען שוין אַנ'אַלטע גע־שיכטע. ביי יערען פרישען מאנעווער זייערען האבען זיי פערטיג אָנגעגרייט דעם סטערעאָטיפּישען ענטפער: אַז דאס גאנצע יודישע פאָלק (אויסער'ן „בונד", פערשטעהט זיך) איז א פאָלק פון פּאַ־ראַזיטען, קרעמער, הענדלער, קאַפּיטאַ־ליסטען, באַנקירען, פאבריקאנטען און געגען דעם דאזיגען קלאס האט דאך דער צווייטער אינטערנאציאָנאל גאָר־נישט דאָגעגען, אַז מען זאל זיי ער־קלערען מיט אלע מיטלען אַ קאַמף אויף טויט און לעבען. זיצען זיי זיך טאקי רוהיג מיט זייער „סאָציאליסטיש געוויסען" און טהוען זייער אַרבייט בשלימות...

אויך אין דעם פאל האבען זיי גע־פונען אַ תירוץ: „מיר סאָלידאַריזירען זיך נישט מיט די ענדעקעס צוליעב פּאָליטישע טעמים, נאָר אויס הומאני־טארע מאָטיוועען און בכלל זענען מיר געגען יעדען אַרט אבערגלויבען און רעליגיע".

נו, זאגט, איז עס נישט אָריגינעל? קינדער אין די וויגען וועלען דאך שפּעטער פון אייך לאכען. און פאר־וואס דען נישט. פון ווען אָן זייט איהר דאס פ.פ.ס. אזעלכע שטארקע קעמפער געגען רעליגיעס אויסער דער יודישער? דער תירוץ אייערער האט ליידער א בייגעשמאק.

מיר ווייסען נאך איצט נישט מיט וואס די דאָזיגע טראָגי־קאָמעדיע וועט זיך ענדיגען, מעגליך, אז אין דער לעצטער מינוט וועלען זיך די מאסגע־בענדע פאקטארען ארומקוקען, אַז זיי האבען געמאכט א פויל געשעפט און וועלען אָברופען דעם גאנצען ספּעק־טאקעל. אפשר איז דאס זיי בלויז איצט נויטיג געווען, כדי מיר זאלען האבען וואס צו טהון און דאמאלס וועלען מיר קיין צייט נישט האָבען צו שרייען און טומלען אויף די אנדערע הימעלשרייענדע עולות, וואס ווערען לגבי אונז בענאנגען טאָג־איין, טאָג־אויס? אפשר איז דאס נויטיג, כדי צו האלטען אונז שטענדיג אין שרעק, אין שפּאָן, אַז טאָמער וועט איהר זיך יו־דעלעך נישט „אָרענטליך" אויפפיהרען, טאָמער וועט איהר נאָר צופיעל שריי־ען — וועלען מיר שטענדיג האָבען צו־געגרייט דעם שחיטה־פערבאָט אלס — סטראשידלע?

ווי ס'זאל נישט זיין, אזוי צי אַנ־דערש, וועלען אונזערע היימישע „פריינד" אריבערגעהן אין דער געשיכ־טע אַלס ליליפוטען מיט קליינטשיגע מחות, וואס האבען זייער פּאָליטישען עגזאמען נישט אויסגעהאלטען און — מיר וועלען עס שטענדיג געדענקען!

פערהאַלטען די אויספיהרער פון די לעצטע באַנדיטען = אָנפאַלען.

אין משך פון א גאָר קורצער צייט איז די היגע פּאָליציי געווארען אַלאַר־מירט וועגען דריי באַנדיטען־אָנפאַלען: אויפ'ן טאָבאַק־געוועלב פון סטאניסלאוו קאָנעצקי (אלעע וואָלנאָשטשי 11), דאן אויפ'ן געוועלב פון קאָסמעטישע אַרטיק־לען פון נ. קירשענבוים (אָגראַדאוווא 10) און דעם לעצטען שבת — אויף דער וואוינונג פון יוסף מאַיאַרעק (אלעע קאָשטשושקי 23).

די אויספאָרשונג, וואס איז געווארען ענערגיש געפיהרט דורך דער היגער אויספאָרשונגס־פּאָליציי האט פעסטגע־שטעלט פאָלגענדעס:

דעם 5 מערץ ה.י. ארום 8 א זייגער אין אָוועגד מיט'ן אויסרייד, אז זיי ווילען קויפען 10 קערץ קויהלען, זענען צוויי אונבעקאנטע פערשוינען אריין אין דער וואוינונג פון יוסף מאַיאַרעק, איי־גענטימער פון קויהלען־סקלאַד אויף אלעע קאָשטשושקי 23.

די אָנפאלער האבען מיט רעוואָלווע־רען אין די הענד טעראָריזירט דעם ה' מאַיאַרעק ווי אויך די דאָרט אנוועזענדע הויז־וועכטערין מאריאנא קאָלקאָ און פערלאַנגט זיי ארויסצוגעבען דאס געלד. אין געגענפאל האבען זיי געדראָהט צו דערשיסען.

מאַיאַרעק'ס פרוי, וועלכע איז געלע־גען אין בעט אין דער שכנות'דיגער שטוב, האט דערהערט די געוואלדען פון דער קוך, וואוהין די אָנפאלער זענען אריין און איז ארויס אויפ'ן באַלקאָן מאכען אַנ'אַלארם. די באַנדיטען זענען דעריבער ענטלאָפען און גארנישט צו־געריבט.

די אויספאָרשונג האט פעסטגעשטעלט, אַז דעם אָנפאל האבען אויסגעפיהרט: דער 19־יעהריגער בראניסלאוו נאָוואַק (גאָריבאלדי גאס 14) און דער 28־יעה־ריגער יאן יוזעף פּיעקאָרסקי (3 מאַי גאס 14), וועלכע האבען זיך מודה גע־ווען צום אויספיהרען דעם אָנפאל. צו־זאמען מיט די זאכליכע בעווייזען זענען די באַנדיטען געווארען איבערגעשיקט אין רשות פון אויספאָרשונגס־ריכטער.

דיזעלבע באַנדיטען האבען דעם 14 פעברואַר אויסגעפיהרט דעם רויב־אָנפאל אויפ'ן אייגענטימער פונ'ם טאבאק־גע־וועלב. סט. קאָנעצקי אויף אלעע וואָל־נאָשטשי 11.

בעת'ן אָנפאל האבען זיי דאמאלס צוגעריבט עטליכע און צוואנציג זלאָ־טעס, פּאפּיראָסען, ציגאַרען, זשילעטקעס, באָטערעיס און דאן צוגעבינדען קאָנעצ־קי'ן צום אייזערנעם אויוועען, דראָהענדיג איהם צו דער'הרג'ענען אויב ער וועט מאכען אַנ'אַלארם און מעלדען דערפון דער פּאָליציי.

נאָוואַק און פּיעקאָרסקי האבען זיך מודה געווען צום דאָזיגען אָנפאל און ערקלערט, אז זיי האבען צוגענומען געלד בלויז פון איין שופלאָד, דאָגעגען פונ'ם צווייטען האבען זיי קיין שום געלד נישט גענומען.

דער אויספאָרשונגס־ריכטער האט פעראָרדענט די באַנדיטען איינצוזעצען אין תפיסה.

אָבקלאַנגען פון בלויטיגען אָנפאל אויף אַ יודישער פאַמיליע אין קאָניעצפּאָל.

ווי מיר האבען שוין זיינער צייט געשריבען, האט אין הערבסט פ. י. זיך אָבגעשפּילט א בלויטיגע טראַגעדיע אין קאָניעצפּאָל. אין א געוויסען אָוועגד האט זיך אריינגעוויסען א מאַנספּערשוין אין דער וואוינונג פון יצחק פּאַצאַנאָוו־סקי און מיט א האָק זיך געוואָרפען אויף די שטוב־מענשען. דערביי איז יצחק פּאַצאַנאָווסקי געווארען שווער פערוואונדעט, גיטל פּאַצאַנאָווסקא לייכט פערוואונדעט און די שוועסטערן נאָטשאַ און חנה פּאַצאַנאָווסקא זענען געבליבען קאָליקעס אויפ'ן גאַנצען לעבען.

די אויספאָרשונג האט פעסטגעשטעלט, אַז דעם דאָזיגען מערדערליכען טהאַט איז בעגאַנגען דער 26־יעהריגער יולישען סמאַגאַ, וועלכען ס'האט דערצו צוגע־רעדט דער 23־יעהריגער אברהם גליק־שטיין. אברהם גליקשטיין איז א זוהן פון פרעזעס פון דער קאָניעצפּאָלער יודישער קהלה און ער האט חושד גע־ווען חיים פּאַצאַנאָווסקי'ן, אַז ער האט אויסגעגאָסען 6000 קג. נאָפט צום שאָ־דען פון זיין פאָטער. גליקשטיין האט זיך דעריבער געוואָנדען צו סמאַגאַ'ן און פאר'ן אויספיהרען דעם מאָרד צוגע־זאָגט 100 זלאָטעס. חיים פּאַצאַנאָווסקי איז דעם קריטישען אָוועגד נישט געווען אין דערהיים און אזוי־אָרום ניצול גע־וואָרען פון א זיכערען טויט.

דער פּראָצעס איז פארגעקומען פאר'ן קרייז־געריכט אין פּיעטרקאָוו. אויף דער בעשולדיגונגס באַנק זענען געזעסען: י. סמאַגאַ, אברהם גליקשטיין, זיין מוטער חיה און אברהם דאָמבראָווסקי.

יוליאַן סמאַגאַ און אברהם גליקשטיין זענען געווארען פער'משפט צו 15 יאָהר תפיסה און די איבריגע אָנגעקלאָגטע זענען געווארען פרייגעשפּראָכען. חוץ דעם האט האס געריכט צוגעפּסקס'ט די תביעה אין דער הויך פון 6.000 זל.

נדבות פאַר דער געזעלשאַפט „חומכי עניים"

ה' זיינוועל קרעמסקי צו דער יאהר־צייט פון זיין מוטער 20 קילאָ ברויט.

פאַמיליע טויבענבלאַט צו דער יאהר־צייט פון זייער מאטער 20 קילאָ ברויט.

פון 15־טען ד. ח. ווערט דער דענ־טיסטישער קאָבינעט פון פערשטאָרבע־נעם צאָהן־אָרצט א. געלבאָרט אַלעע 18 איבערגענומען און וועט ווערען אָנגע־פיהרט דורכ'ן בעוואוסטען צאָהן־אָרצט מ. ראָזענבלאַט, וועלכער נעמט אָן פּאַציענטען יעדען טאָג פון 4 ביז 7 אָוועגד. טעל. 15־60.

ציהונג פון דער פאַנטען־לאָטעריע פון „בית־לחם".

זונטאג, דעם 15־טען מערץ 11 א זייגער פריה קומט פאר אין לאקאל פון דער נייער סינאַגאָגע (ווילסאָנאָ 16) די ציהונג פון דער פאַנטען־לאָטעריע.

די אלע, וואס האבען אויסגעקויפט בילעטען קענען נעמען אנטייל אין דער ציהונג, וואס וועט פארקומען אין דער אנוועזענהייט פון פארשטעהער פון בית־לחם און פון די מאכט־אָרגאנען.

פון לינגוויסטען־קלוב.

היינט, פרייטאג, דעם 13־טען מערץ 9 אָוועגד אין אייגענעם לאקאל, פּיל־סודסקי 11, וועט פארקומען א רעפעראַט פון ה' אדוו. ד"ר ל. אָש א.ד.ט. „פאַר און געגען דער ריטועלער שחיטה".

די דריטע אויפלאָגע פון דער בראָ־שור פון היגען רב חעגען שחיטה.

ס'איז ארויס פון דרוק די דריטע אויפלאָגע פון דער בראָשור פון היגען רב ר' נחום אָש אין דער פוילישער שפּראַך „אין פערטיידיגונג פון דער שחיטה".

די אויפלאָגע איז בעדייטענד געוואַ־רען פערברייטערט און ענטהאלט א נייעם, גרעסערן קאַפּיטעל מיט בעמער־קונגען, וועלכע זענען נוגע דעם מער־לויף פון דער דיסקוסיע וועגען שחיטה אין דער אַדמיניסטראַטיווער סיים־קאָמי־סיע און ספּעציעל די טענות פון גלח ד"ר טשעטשאַק.

פונ'ם „טאָז"־באָל.

דער „טאָז"־באָל, וועלכער איז פאָר־געקומען פערג. שבת איז זעהר געלונ־גען און אַדורך מיט גרויס ערפאָלג.

צווישען די פיעל אַטראַקציעס זענען פאָרגעקומען וואָהלען פון א „מיס טאָז" און „קעניגין פון באָל".

אַלס „מיס טאָז" איז געווארען גע־וועהלט פרל. א. אַלטמאַן און אַלס „קעניגין פון באָל" פרל. ל. קאָזאַק.

פון אַרבייטס־אינספּעקטאָראַט.

דער ניי־נאָמינירטער אַרבייטס־אינ־ספּעקטאָר אינזש. וויעסלאָוו קוליטש־קאָווסקי, געוועזענער קרייז־אינספּעקטאָר אין קעלץ איז נעקומען קיין טשענסטאָ־כאָוו און איבערגענומען זיין אָמט.

ר. שושנה און מאָריס לאָמפּע אין טשענסטאָכאָוו.

היינט, פרייטאג און מאָרגען, שבת טרעט אויף ביי אונז דאס קינסטלער־פּאָרל ר. שושנה און מאָריס לאָמפּע אין דער סענסאַציאָנעלער פּיעסע „באָשקאָ".

עס איז איבריג צו רעקלאָמירען די דאָזיגע קינסטלער, וועלכע האבען ביי אונז זיך שוין קונה־שם געווען מיט זייערע אויפטריטען און דאס טשענסטאָ־כאָווער טעאטער־בובליקום געדענקט זיי זעהר גוט.

ווער געדענקט דען דאס נישט די הערליכע געשטאַלטען פון טוביה דער מילכיגער, אורקע נאָכאָלניק א. ד. גל., וועלכע זענען די שענסטע קרעאַציעס, וואס מאָריס לאָמפּע האט ביי אונז גע־שאפען. אויך שושנה מיט איהרע אויפ־טריטען ליגען אונז אין זכרון.

אין דער פּיעסע „באָשקאָ" ווירקען מיט אויסער די צוויי אויבענדערמאנטע קינסטלער אויך אנ'ערשטקלאַסיגער אַנ־סאַמבל. די מוזיק ווערט אָנגעפּיהרט אונטער דער לייטונג פון הערן רובין. אויך טרעט אויף מיט איהרע אָריגינעלע טענץ די בעריהמטע באַלעט־טענצערין פיפי לאָראָ.

מיט איין וואָרט, די דאָזיגע פּיעסע, אויסגעפּיהרט דורך דער ערשטקלאַסיגער טרופּע, אין וועלכער עס שטעהען אין דער שפּיץ שושנה מיט לאָמפּע'ן, וועט בלי ספק האבען דעם גרעסטען ערפאָלג, ווייל — זעלטען ווען די דאזיגע קינסט־לער קומען אראָב צו אונז אויף גאַסט־ראָלען.

די אַקציע לטובת דעם „ייוואָ" אין טשענסטאָכאָוו

עס ווייזט היינטיגע וואָך ביי אונז אין שטאדט דער בעקאַנטער „ייוואָ" שהוער ה' פאלעק האָלפּערן, וועלכער איז דאָ אהערגעקומען מיט'ן צוועק אדורכצופיהרען אַנ'אַקציע לטובת דעם יודישען וויסענשאפטליכען אינסטיטוט.

כדאי צו בעטאָנען, אז דער „ייוואָ", וועלכער ארבייט שטילערהייט און אָהן פרסום, פייערט יעצט זיין צעהן־יעהרי־גען יובילעאום און ווי די לעזער וועל־לען זיך איבריגענס איבערצייגען פון דעם אַרטיקעל וועגען דעם ענין אין אונזער היינטיגען נומער, האט ער במשך אַזאַ קורצער צייט בעוויזען אב־צוטהון א ריזען־ארבייט.

די בעפאָרשטעהענדע אקציע לטובת „ייוואָ" ביי אונז אין שטאדט וועט אָהן ספק אונטערשטיצט ווערען פון דער היגער יוד. בעפעלקערונג.

פון בע"ם

היינט, פרייטאג 8 אָוועגד קומט פאָר אַנ'אסיפה געפיהרט דורך ח' קאַרטוז.

שבת 3.30 קומט פאָר א רעפעראט א. ד. ט.: „די יעצטיגע יודישע לאָגע אין שייכות מיט דער איראָפּעאישער סיטואַציע".

פון א .ה. ה. „עקיבא".

דעם פּוריגען שבת האט דער סניף געפייערט אַנ'אָוועגד געווידמעט דעם יום־טוב פו. פורים. דער דראמאטישער קרייז ביי דער אָרג. האט אויסגעפיהרט איינינג זעהר געלונגענע אינסצעניזאַ־יעס, וועלכע האבען זעהר אויסגענומען ביים עולם.

היינט פרייטאג קומט פאָר אין איי־גענעם לאָקאל אַ ראַפּאָרט פון גאנצען קן. ביים דאָזיגען ראַפּאָרט בעקומען צוויי קבוצות „אביב" און „תל־חי" פראָפּאָרצען.

מאָרגען שבת 3 אַ זייגער נאָכמיטאג קומט פאָר אַנ'עגזאמען פון סקויטונג פאר'ן גדוד „צעיריך" ביי דער אנוו־זענהייט פון פאטראָנאט און עלטערן־קאָמיטעט.

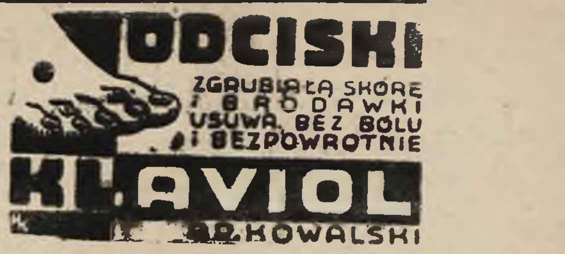

אַלגעמיינע פערזאַמלונג פון „אחיעזר".

זונטאג, דעם 15 ד. ח. פונקטליך 3 א זייגער נאכמיטאג קומט פאר אין לאקאל פון בעלי-בתים פעראיין, אַלעע נר. 6, די יעהרליכע אַלגעמיינע פער-זאַמלונג פון דער געז. „אחיעזר" מיט'ן געהעריגען טאָג-אָרדנונג.

אין פאַל ווען אין דער אויבענאָנגע-וויזענער שעה וועט נישט קומען די געהעריגע צאָהל מיטגלידער וועט די פערזאַמלונג פארקומען א זייגער 4 נאכמיטאג ביי יעדע צאָהל אנוועזענדע.

כוליגאַנעס האַקען אויס די שויבען אין יודישע געשעפטען אויף זאַ-וואַדזיע.

ביז-איצט נישט-ענטדעקטע פערברע-כער האבען אין דער נאכט פון פרייטאג אויף שבת געמאכט עפנונגען אין די הילצערנע לאַדענס פון עטליכע יודישע געשעפטען אויף זאוואַדזיע און אויסגע-האקט דאָרט די שוי-פענסטער.

דאסמאל האבען פון די כוליגאַנישע מעשים געליטען דאס בראַנפען-געוועלב פון פ. ביבער אויף מיראָווסקא און די יאַטקעס אויף נאַרוטאַוויטשא מאַרק און מיראָווסקא גאַס.

די כוליגאַנעס האבען זיך נישט בע-ניגען געלאזט מיט'ן אויסהאַקען די שוי-פענסטער און אין די יאַטקעס אריינגע-גאַסען א גרויסען סכום קרעאָזאָט מיט'ן צוועק צו פערניכטען און מאַכען אומ-מעגליך צו פערקויפען דאס געפונענדע זיך דאָרט פלייש. דער שאָדען פון דער שויב אין בראַנפען-געוועלב בעטרעפט 40 זלאָטעס.

פּאָליציי פיהרט אנ'אויספאָרשונג, כדי צו ענטדעקען די פערברעכערישע כולי-גאַנעס.

בראַנפען אויסגעטרינקען מעהר ווי אין פוירינגען חודש.

לויט דער צוזאַמענשטעלונג פון אַק-ציז-אַמט איז אין טשענסטאָכאָוו און אין קרייז פערברויכט געוואָרען אין חודש פעברואַר ה.י.: זאַלץ פאר 64783.90 זל., וואס ס'בעווייזט אין פערגלייך מיט'ן פוירינגען יאַנואַר-חודש א ירידה פון 14 פּראָצענט; בראַנפען איז פערברויכט געוואָרען פאר 307.494.30 זל. — דאס איז א שטייגערונג מיט 17 פּראָצענט; טאַבאַק-פאר 278 828.90 זל. — א ירידה אין פערגלייך מיט'ן יאַנואַר חודש פון 14,2 פּראָצענט.

די דאזיגע ציפערען בעווייזען, אז טראָץ דעם הערשענדען קריזיס, איז בראַנפען געוואָרען אויסגעטרינקען מעהר, ווי אין אנ'אנדערען חודש.

נאַכט-אינספעקציע פון דער אַקציז-מאַכט.

פערגאַנגענעם זונטאג האט די אַקציז אדורכגעפיהרט אנ'אונפּרהאַפּטע נאַכט-רעוויזיע אין אַלע פערוויילונגס-לאָקאַלען, רעסטאָראַציעס, ביער-האַלעס א. א. וו., וועלכע האט געדויערט פון 8 ביז 1 א זייגער ביינאַכט.

די רעזולטאַטען האבען איבערגעשטי-גען אַלע ערוואַרטונגען.

בעת דער קאָנטראָלע איז געוואָרען פעסטגעשטעלט, אַז אין די היגע רעס-טאָראַנען ווערען די קליענטען אָבגע-נאַרט ביים דערלאַנגען זיי 45 פּראָצענט. בראַנפען ווערט מיסגע-ברויכט מיט זייער צוטרוי און דערלאַנגט 40 פּראָצענט בראַנפען, וואס ס'ברענגט דעם רעסטאָראַן-אייגענטימער א בעדיי-טענדען ריוח. דורך דער קאָנטראָלע זענען געוואָרען פערצייכענט עטליכע אזעלכע פאַלען. אין איינעם פון די בּאָרען אין דער אַלעע זענען געוואָרען פעסטגעשטעלט דאס בענוצען זיך מיט געשמוגעלטע מעסערס און גאָפלען. אויך זענען דורך דער רעוויזיע פון דער אַקציז-קאָנטראָל געוואָרען ענטדעקט לאַגערן פון בראַנפען און ביער-האַלעס.

אין אַלע פאַלען זענען צונויפגע-שטעלט געוואָרען די געהעריגע פּראָטאָ-קאָלען.

צו דער יודישער בעפעלקרונג.

די אלמנה פון פערשטאָרבענעם ווייצענבלאט בעט די געעהרטע קונדשאַפט צו קויפען ביי איהר

אלעראַרט בערשטעז

צום קומענדען פסח צו ביליגע פרייזען.

איך פערהאָף, דאס די געעהרטע קונדשאַפט וועט מיך ווייטער אונטערשטיצען.

מיט אַכטונג **אסתר ווייצענבלאַט** גענשאַ גאַס

איינגאנג נעבען שטשופּאַק'ס הויז.

צו דער אויפמערקזאַמקייט פון די עטאַט-צאָהלער!

די קהלה-פערוואַלטונג מאַכט אויפמערקזאַם, דאס וועלענדיג אויסמיידען איבריגע קאָסטען מצד דעם צאָהלער ביים איינציהען דעם עטאַט, זענען פעסטגעשטעלט געוואָרען פערלענגערטע אָבער ענדגילטיגע טערמינען צו רעגו-לירען דעם עטאַט אָהן קאָסטען, און נעמליך:

1) די ניי-בעשטייערטע אין יאָהר 1935 קענען בעצאָהלען דעם עטאַט פאַר'ן זעלבען יאָהר אָהן קאָסטען ביז דינסטאָג, דעם 17 ד. ח.

2) וואס איז שייך דעם עטאַט פאר'ן יאָהר 1936 פון אַלע צאָהלער (איינ-שליסליך די ניי-בעשטייערטע אין יאָהר 1935) דאַרף ער רעגולירט ווערען:

ביז בוכשטאַב R ביז דאָנערשטאָג, דעם 19 ד. ח.

פון בוכשטאַב S ביז בוכשטאַב Z ביז דאנערשטאג, דעם 26 ד.ח.

נאָך די דאָזיגע טערמינען וועלען קיין ווייטערע פּראָלאָנגאַציעס נישט געמאַכט ווערען און די נישט רעגולירטע סומען וועלען תיכּף איבערגעגעבען ווערען די מלוכה'שע שטייער-אַמטען צו צוואַנגס-אינקאַסאָ, צורעכנענדיג פּראָ-צענטער און עקזעקוציע-קאָסטען.

פערוואַלטונג פון דער יודישער קהלה
אין טשענסטאָכאָוו.

טשענסטאָכאָוו, דעם 12 מערץ 1936 י.

W niedzielę, dn. 15-go marca r. b. w lokalu Stowarz. Właścicieli Nieruchomości, Aleja 6
o godz. 3-ciej po poł., a w razie braku wymaganej większości o godz. 4-ej popoł. bez względu na ilość obecnych odbędzie się

Zwyczajne Walne Zgromadzenie członków „Achiezer"

Porządek dzienny: 1) Zagajenie 2) Nabożeństwo żałobne za zmarłych członków. 3) Wybór Przewodniczącego Walnego Zgromadzenia. 4) Odczytanie protokułu z ostatniego Walnego Zgromadzenia. 5) Sprawozdanie z działalności Stowarzyszenia i wykonanie § 17 Statutu. 6) Odczytanie Sprawozdania Kasowego protokułu Komisji Rewizyjnej oraz zatwierdzenie bilansu za rok 1935. 7) Projekt budżetu na rok 1936. 8) Wybór 4 członków Zarządu, w miejsce ustępujących: Galstera Maurycego, Icka Wolfa, Szlezyngiera Józefa, Szwarcbauma Majera oraz 8-miu zastępców i Komisji Rewizyjnej. (Ustępujący członkowie mogą być ponownie wybrani). 9) Wolne wnioski. (Wolne wnioski winny być zgłoszone Zarządowi na 3 dni przed Zgromadzeniem).

נישט-געלונגענער אַטענטאַט פון א פרוי איבער איהר מאַן.

מאַריאַן גלינאַווסקי האט געמאַלדען דער פּאָליציי, אַז זיין ווייב זאָפיאַ האט איהם געפּרובט בעגיסען מיט זאַלץ-זויער, אבער ער האט עס איהר בעוויזען אין דער צייט ארויסצורייסען פון דער האנד. די סיבּה זאָל זיין א פאַמיליען-סכסוך.

פער'משפּט אַנ'אונטערצינדער.

דאס קרייז-געריכט האט ארויסגעטראָ-גען דעם אורטייל אינ'ם פּראָצעס פון יאַן פליס — דעם פאָטער און יאַן פליס — דעם זוהן, איינוואוינער פון דאָרף ראַדאָסטקוב, גמינע מיקאָנוב. דער ערשטער האט דעם 24 נאָוועמבער פ.י. בעת'ן לעשען די שרפה, וואס איז אויס-געבראָכען ביי איהם אין הויז — זי נאָך פערשפּרייט איבער דער סטאָדאָלע, וועלכע איז געוואָרען פולשטענדיג פער-ברענט. זיין זוהן ווידער האט געשטערט די פייערלעשער אין זייער ארבייט און איינעם פון זיי זאגאר פערמאַכט אין דער ברענענדער סטאָדאָלע.

דער ציעל פון פליס'עס טהאָט איז געוועזען — אָבצונעמען די אַסעקוראַציע-פּרעמיע.

דאס געריכט האט דעם פאָטער פער'-משפּט אויף 5 יאָהר תּפיסה און אויפ'ן יסוד פון דער אַמנעסטיע איהם געשענקט א דריטעל פון דער שטראָף. דער זוהן איז פולשטענדיג פרייגעשפּראָכען גע-וואָרען.

פאַמיליע פון א פערשיקטען אָרעס-טאַנט בעט איהם צו בעטראַכטען פאַר געשטאָרבען.

יאַן שטשיפּיאָרניאַק איז אלס מיטגליד פון דער באָיובקע פון פּ.פּ.ס. געוואָרען פערשיקט קיין סיביר אויף 10 יאָהר. זייט דאַמאלס איז יעדער שפּור פון איהם פערשוואונדען.

יעצט איז די פאַמיליע פון רעוואָלו-ציאָנער ארויסגעטרעטען אין געריכט אריין מיט א בקשה צו אנערקענען שטשיפּיאָרניאַק'ן פאַר געשטאָרבען.

דאס געריכט האט בעשטימט א קו-ראַטאָר איבער שטשיפּיאָרניאַק'ס פער-מעגען און אָבצודרוקען אַנאָנסען אין דער פּרעסע זיך צוצושטעלען אין משך פון 6 חדשים. נאכ'ן דאָזיגען טערמין וועט ער אנערקענט ווערען פאַר טויט.

אנ'אַפּעריסט אין דער ראָל פון אנ'אויספאָרשונגס-ריכטער.

אין דאָרף ציקאָזשעוו איז געקומען אנ'אונבעקאַנטער יונגערמאַן און אָנגע-בענדיג זיך אלס אויספאָרשונגס-ריכטער פון טשענסטאָכאָוו, איז ער צוגעטרעטען צו דער אויספאָרשונג ארום דעם מאָרד פון דער 70-יעהריגער עלעאָנאָרא דאָ-מינאָווא, וועלכע איז געוואָרען ערמאָר-דעט דורך איהר אייגענעם זוהן.

די אויספאָרשונג איז פארגעקומען אין דער וואוינונג פון דער ערמאָרדע-טער און דער כלומר'שטער אויספאָר-שונגס-ריכטער האט אויסגעהערט עטלי-כע עדות. ער האט זיי אַלע בעשטימט א טערמין פון צוזושטעלען זיך אין טשענסטאכאוו און איינעם פון זיי האט ער בעפרייט פאַר עטליכע זלאטעס פון דער פליכט זיך צוזושטעלען אין אויס-פארשונגס-אַמט.

דער אפעריסט האט געמיינט, אז ס'וועט איהם געלונגען ארויסצובעקומען גרעסערע סומעס, אבער עס האט זיך איהם נישט איינגעגעבען און ער איז שנעל אוועק פון דאָרף, אויס מורא, אז מ'זאָל איהם נישט דעמאַסקירען.

דער מאכט איז אבער דאך געלונגען צו ענטדעקען, אז דאס איז דער 34-יעהריגער יוזעף יוזשאַק, וועלכער איז שוין פיעלמאל געוועזען בעשטראָפט פאר פערשידענע פערברעכענס און נישט לאַנג צוריק פערלאזט די תפיסה אין טשענסטאכאוו, וואוהין ער האט ווידער צוריקגעוואָנדערט.

מבטל געמאַכט דעם פּראָצעס פאַר א בייזוויליגען באַנקראָט.

דאס קרייז-געריכט האט בעטראַכט דעם פּראָצעס פון קאָלאָניאַל-סוחר זישע לינצפעלד, וועלכער איז געוואָרען אָנגע-קלאָגט פאר א בייזוויליגען באַנקראָט אין יאָהר 1930. די שאָדענס, וועלכע די בעלי-חובות האבען געליטען זענען דערגאַנגען ביז 30.000 זל.

צום פּראָצעס זענען געוואָרען ארויס-גערופען אנ'ערך 40 עדות, דערונטער עטליכע הורט-סוחרים פון ווארשא, טאָרן און סקאָווינאָ. עטליכע פרעמדע עדות האבען זיך נישט צוגעשטעלט. זיי האָ-בען געזאָלט ערקלערען, אז דער אָנגע-קלאָגטער האט געקויפט סחורות אויף וועקסלען שוין נאכ'ן באַנקראָט.

לינצפעלד'ס פערטיידיגער זענען ארויסגעטרעטען מיט א פאָרשלאָג צו אַנולירען דעם פּראָצעס אויפ'ן סמך פון דער אַמנעסטיע. אויך דער פּראָקוראָר האט דערצו מסכים געווען און דעריבער האט דאס געריכט דעם פּראָצעס מבטל געמאַכט.

פאַרבערייי און כעמישע וועשעריי

„BENETA"

ב. יאָסעלעוויטשאַ 11

(געגענאיבער דעם געוועלב פון דער קאָפּעלושאַרניע)

אונטער דער לייטונג פון אנ'אבסאָלווענט פון דער כעמישער אינדוסטריע-שולע אין ווארשא מיט לאַנג-יעהריגער פּראַקטיק

ספּעציאַליטעט:

1) פארבען לויט מוסטערן,
2) דעטאַשירען (ארויסנעמען פלעקען אָהן וואַשען אויפ'ן אָרט),
3) כעמיש ריינינגען און פאַסאָנירען קאַפּעלושן,
4) וואַשען שטייפע מענער-וועש מיט א דויערהאַפטען שפּיגעל-גלאַנץ.

די פרייזען בעדייטענד ערנידריגט.

FARBIARNIA, i PRALNIA CHEMICZNA

„KRYSZTAŁ"

ul. Berka Joselewicza 2.

צום פריהלינגס סעזאָן!

קאָסט 50 גר. קאָסט 13 גר.

אַכטונג „ושוב"!

שבת, דעם 14 מערץ וועט פארקומען אין לאָקאַל פון פעראיין (קהלה-לאָקאַל, אַלעע 10) א פאָרטראָג. אָנהויב 7 אָוועגד. די אָנוועזענהייט פון אַלע מיטגלידער איז דרינגענד.

קולטור-און בילדונגס סעקציע ביים פעראיין פון יוד. קריגסאָנטיילנעמער פאַר פוילען'ס אומאָבהענגיגקייט.

„מכבי" — פּ. ק. ס. (קאַטאָוויץ).

זונטאג, דעם 15-טען מערץ 8 אָוועגד קומען פאַר באָקס-קאַמפען צווישען „מכבי" און דעם קאַטאָוויצער פּ. ק. ס. אין מכבי-לאָקאַל.

פּ.ק.ס., וועלכער איז איינער פון די בעסטע באָקס-מאַנשאַפטען אין שלעזיען שיקט אהער איהר בעסטען צוזאַמענ-שטעל. „מכבי" גרייט זיך אויך צו אינ-טענסיוו.

עס איז צו האָפען, אז די באָקס-קאַמפען וועלען ווערען בעזוכט דורך א גרויסער צאָהל יודיש פובליקום.

„מכבי" — „בליסקאָוויצאַ".

שבת, דעם 14 ד. ח. 3-30 נאכמיטאג קומט פאר אויפ'ן שטאָדטישען ספּאָרט-פּלאַץ א מייסטערשאַפט-מעטש צווישען „מכבי" און „בליסקאָוויצא".

Fabryczne lokale
w oddzielnem podwórzu do wynajęcia. ul. Staszica 8.

Motor elektryczny
10 K. M. do sprzedania.
ul. Staszica 8.

Szlifierka 1500 mm.
cylindryczna, automatyczna do szlifowania długich noży maszynowych, introligatorskich, fornierowych i tytoniowych. Staszica 8.

Fryzmaszyny
stolarskie, szlifierka suportowa 70 cm. do ostrzenia noży, heblarek i pił tarczowych, warsztaty stolarskie i piła tarczowa do sprzedania. ul. Staszica 8.

Nowootworzony sklep ogrodniczy
poleca nasiona gwarantowane pierwszorzędnej jakości oraz kwiaty, owoce i warzywa po cenach najniższych. Aleja Wolności 44 (dom Księcia) Tadeusz Olejniczek.

KINO „EDEN".

נייעסטער פילם פון סאָוויעטישער פּראָדוקציע

ZŁOTE JEZIORO

דראמא פון גאָלד-זוכער אין דער סי-בירישער טייגא.

אויסער'ן פּראָגראַם די קאָמעדיע
WESOŁY BIEGUN.

שבת און זונטאג 12 30 בייטאג
Z pamiętnika dedektywa.

Kino „LUNA"

היינט!

דער גרעסטער פּוילישער פילם!

PAN TWARDOWSKI

אין די הויפּט-ראָלען:

בראָדזיניעוויטש, באַרטשעווסקאַ, סטעמפּאָווסקי, טשוויקלניסקאַ, יאַ-ראַטש, סאַמבאָרסקי א. א.

בילעטען פון 80 גראָשען.